HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — No. 48. | Sobota (Saturday 26. listopadu (November) 1977 | Cena 25 centů

Vnitřek kostela Blah. Anežky České v Chicagu během slavnostních bohoslužeb, při nichž v neděli, 20. listopadu 1977 — o svátku Krista Krále — Njdp. biskup Jan L. Mořkovský z Texasu udělil našim dospělým i dětem různého věku svátost sv. biřmování. Chrám Bl. Anežky České byl při této vzácné události našeho krajanského a exilního života zaplněn téměř do posledního místečka a jeho klenba se zase jednou rozléhala vroucným zpěvem našeho věřícího lidu.

Na uvítanou všem účastníkům posvěcení a otevření prvního amerického Velehradu v Chicagu v neděli 20. listopadu L.P. 1977

Podrobnou reportáž s fotografiemi o průběhu návštěvy pana biskupa Jana L. Mořkovského z Texasu mezi námi v Chicagu, o českém sv. biřmování, posvěcení budovy Velehradu, a o všech zúčastněných při práci a účinkujících v programu přineseme příště. Dnes uveřejňujeme alespoň zahajovací projev dr. prof. Fr. Schwarzenberga, předsedy chicagského Velehradu, jímž pozdravil všechny přítomné.

Nejdůstojnější Otče biskupe!

Jménem vedení našeho zdejšího Velehradu, jménem "Hlasu Národa" a jménem všech zde přítomných hostí, spolupracovníků a přátel Vás co nejsrdečněji vítám do našeho středu.

Současně vítám všechny, naše vzácné hosty a milé přátele, kteří jste přišli zblízka i zdaleka — až ze středu křest'anstva, z Říma, z Londýna, z Paříže, z Toleda a z Cedar Rapids, z Michiganu, z kanadského Windsoru, z Louisiany, z Washingtonu a ze sesterského Clevelandu. Vítám Vás Otce Benediktiny a veledůstojné pastýře z duchovní péče o naše roztroušené české ovečky; vás představitele krajanského života československého a katolického, které průběhem večera jednotlivě představí náš obřadník, můj nejbližší jihočeský krajan Václav Hesoun z Clevelandu. Vítám vás všechny, kteří jste svojí usilovnou a obětavou prací přispěli k tomu, že dnes spolu s tolika přáteli a hosty můžeme radostně oslavit toto dnešní vysvěcení svého nového, chicagského Velehradu.

Vám, nejdůstojnější Otče biskupe jsme z celého srdce vděčni za to, že jste s úchvalou našeho arcibiskupa p. kard. Codyho, vážil dalekou cestu z Texasu až sem k nám, abyste nám náš Velehrad vysvětil. Rád bych Vám také poděkoval jménem těch, kterým jste udělil první sv. přijímání a těch, na které jste ve svátosti biřmování svolával dary Ducha sv.

Vaše dnešní účast zde mezi námi je jistě nejkrásnější odměnou pro ty všechny, kteří pomohli uskutečnit náš dávný sen — naše přání, abychom zde měli svoje vlastní středisko a mohli vydávat noviny v jazyce rodném. Někteří zajistili hmotnou základnu pro zakoupení této budovy, jiní obětovali mnoho svého volného času a úsilí, aby se tato budova dala do pořádku, a aby noviny mohly vycházet: vždyt' snad skoro všecko, co zde vidíte vzniklo jen a jen z dobrovolné, usilovné práce dobrých lidí — z Klubu Domov i jiných. A všichni ovšem dobře víme, že na prvním místě mezi těmi, kteří zde pracovali do úpadu, stojí náš Otec Vojtěch Vít, bez něhož by nebylo ani Velehradu, ani Hlasu Národa. A další, kteří nemohli přiložit ruku k dílu, pomáhali dobrou vůlí, dobrou radou a svými modlitbami.

Vaše přítomnost, Otče biskupe, zde mezi námi je nejkrásnějším ukončením roku pro nás všechny navždy památného. Tohoto roku 1977, kdy za svatého byl prohlášen rodák z našeho kraje pod Šumavou, Jan Nep. Neumann, který přišel jako my všichni do této požehnané země a zde sloužil lidem všem a hlásil slovo Boží — v jejich řeči vlastní — i v jazyce domorodých Indiánů. Jistěže v duchu tohoto svého krajana, Čecho-američana, svatého biskupa Jana Nepomuka Neumanna z jihočeských Prachatic, chceme i my, aby naši lidé mohli i nadále číst slovo Boží v českých novinách, aby zde měli naši lidé svoje vlastní středisko a mohli tak lépe pokračovat ve svém velikém přínosu sv. církvi v Americe, americké kultuře a své nové americké vlasti.

Tož po vzoru tolika "Velehradů" v jiných zemích máme nyní též svůj zdejší "Velehrad", který bude sloužit nejen nám zde v Chicagu, nejen celému středozápadu, ale všem krajanům v celých Spojených státech. Tak by si to byl jistě přál ten, z jehož popudu začaly tyto "Velehrady" vznikat — náš nezapomenutelný arcipastýř, arcibiskup pražský, primas Království českého, kardinál Josef Beran svaté paměti. Jistě nám dnes žehná s nebe.

Dnes ovšem vzpomínáme také na ten původní Velehrad na Moravě, schoulený pod Buchlovem a Barborkou. Svým významem nám Velehrad připomíná dobu svatých věrozvěstů Cyrila a Metoděje, dobu, kdy se u nás rozžehl plamen víry, kdy náš národ vstoupil mezi národy kulturní, a kdy světlo víry dalo vznik tisíciletému českému státu křest'anskému.

Tento náš nový Velehrad má — a jistě bude pomáhat udržovat mezi námi dědictví otců. Dědictví náboženské v prvé řadě, které našim lidem doma v Československu je násilím upíráno; dědictví našeho jazyka, naší odvěké vzdělanosti a naší krajanské životnosti tak, aby nikdo z našich lidí nemyslil, že je zde v Americe druhořadým občanem Spojených států, či druhořadým příslušníkem církve. Aby každý s hrdostí věděl, že je zde v Americe vždy rovný mezi rovnými. Tento náš Velehrad bude též udržovat dědictví našeho přesvědčení, že náš národ ve svých historických hranicích má nezadatelný nárok na svoji vlastní samostatnost a státnost.

Aby náš nový Velehrad mohl dostát všem svým vznešeným úkolům, k tomu nechť nám na přímluvu všech našich národních světců a světic, od Cyrila a Metoděje, Ludmily a Václava, až po sv. Jana Nepomuka Neumanna, dopomáhá milostivý Bůh.

Sloupek informací

K CESTĚ ANWARA SADATA
A O RŮZNÉM ZE STARÉHO DOMOVA

Sobota 19. listopadu 1977: před chvilkou, krátce po poledni skončil přímý televizní přenos z Tel Avivu, zachycující přílet egyptského prezidenta Anwara Sadata a jeho první kroky na izraelské půdě. Komentátoři hovořili o "historické chvíli" a v tomto případě nepřeháněli. Egypt a Izrael se nacházejí stále ještě ve válečném stavu, napětí na Středním Východě nadále trvá, situace po třech válkách od roku 1948 upomíná na sud střelného prachu, k němuž se ohýnek zápalné šňůry nebezpečně přibližuje...

A v této chvíli se scházejí představitelé obou států, aby se pokusili zajistit mír, který je tak žádoucí. Vojáci zůstávají v kasárnách, riziko, možnost neúspěchu a ztrát na sebe vzali vojevůdci — v historii sporů mezi národy opravdu jedinečný zjev. Izraelský ministerský předseda Menachen Begin a egyptský prezident Anwar Sadat sázejí opravdu vysoko jak v mezinárodním měřítku, tak především v domácím prostředí, kde se v různých koutech vyrábí nebezpečný fanatismus. Izraelci se zatím zdáli ukázněnější (psáno před týdnem, pozn. J.N.), avšak Sadat to pocítil hned po tom, kdy vyslovil souhlas vyhovět případnému pozvání Tel Avivu. Demonstrace, bomby ,atentáty, resignace několika blízkých spolupracovníků...

Nevím již, ve kterých amerických novinách jsem zahlédl mapku Středního Východu, jež ukazovala, ve kterých arabských státech došlo k protestům proti Sadatovi: v Libyji, Sýrii, Iráku. Asi není náhodou, že jde o země, které přes oddanost islámu pěstují úzké styky s Moskvou. Odtamtud bylo po oznámení cesty slyšet komentář, že "Sadat narušuje jednotu arabského světa". Sadatovi se samozřejmě nezapomnělo, že před pěti lety vypověděl ze země sovětské "poradce". Na druhé straně mnohé nasvědčuje tomu, že egyptský prezident má souhlas Saúdské Arábie, s jejímiž představiteli udržuje poslední roky těsné kontakty. —

Výsledky Sadatovy iniciativy a jeho návštěvy v Izraeli — to jsou otazníky. Všichni lidé dobré vůle si jistě přejí, aby spontánní potlesk, který ho uvítal na letišti Ben-Gurion vyústil v pokoji a míru v oblasti, která je kolébkou tří velkých náboženství.

□

ZE STARÉHO DOMOVA: O NOVÉM PÁNOVI MASARYKOVA ZÁMKU V LÁNECH

V Římě vydávaný časopis LISTY otiskl v říjnovém čísle dopis podepsaný "Klaňákem", z něhož pro vaši informaci cituji úvod a závěrečnou větu:

"Gustáv Husák coby prezident uvedl znovu do provozu zámek v Lánech, který proslul jako sídlo prvního prezidenta naší republiky T. G. Masaryka. (V zámeckém parku je T.G.M. pohřben s paní a synem Janem, pozn. J.N.) Lány tedy mají nového 'tatíčka', ale tamní pamětníci nestačí kroutit hlavami. Na ochranu prezidenta (Husáka) byla v Lánech umístěna vojenská posádka, zámecký park obšancovali estébáci (příslušníci politické policie, pozn. J.N.) a denněsem dojíždějí příslušníci hradní stráže z Prahy. Husák z takto úzkostlivě hlídaného objektu nevytáhne ani patu. Nějak asi nevěří ve svoji oblibu. Nebo se nesmí volně pohybovat? I to je možné. A tak pamětníci vzpomínají, jak Masaryk chodil nebo jezdil na koni po celém okolí a dával se do rozhovorů s lidmi, vznešený a přitom docela obyčejný, stále zvědavý, jak se lidem žije a co si doopravdy myslejí... (Husák) proměnil legendární Lány v obšancovanou past a sebe v nejvyššího vězně."

Když jsem tohle četl, nemohl jsem si nevzpomenout na milou knížku Jarmily Kaloušové, která nedávno vyšla v exilovém nakladatelství "68 Publishers" v kanadském Torontě pod názvem "Pod jednou střechou s T.G.M.". Autorka byla od začátku dvacátých let do smrti prvního prezidenta republiky v září 1937 jeho sekretářkou a měla svůj pokojík v Lánech, kde zvláště rád pobýval. I kolem Masaryka bývali samozřejmě nějací "tajní" — ale jinak? Vzpomínám si například na autorčino vyprávění, jak jedné neděle padlo v Lánech po obědě rozhodnutí, že se pojede na Křikoklát. A tak se sedlo do aut a jelo. Pravda, jeden četník jel na motorce zvýšenou rychlostí napřed, aby v restauraci pod hradem objednal "velký stůl s čistým ubrusem" — protože byla neděle a výletníků bylo vždy hodně. A když se dorazilo (cituji Jarmilu Kaloušovou), výletníci "vstávají, uklánějí se, zdraví pana prezidenta. Z očí jim hledí úcta, láska, oddanost, také zvědavost a to všecko. A pan prezident klidně popíjí kávu a přikusuje vánočku, jako i my ostatní. Zdá se, že je mu tady docela dobře."

Jiné časy, jiný mrav. Pan Husák reprezentuje prý "dělnickou třídu". Opravdu?

□

"CHARŤANÉ" SE NEVZDÁVAJÍ

Signatáři "Charty 77" (H.N. 22. ledna, například), kteří dne 1. ledna tohoto roku vyzvali představitele komunistického režimu v Praze, aby dodržoval zásady lidských a občanských práv, k nimž se přiznal podpisem Helsinské smlouvy ze srpna 1975 — neustávají v činnosti přes perzekuce různého druhu. Někteří šli do vězení (H.N. 29. října), několik jich bylo "vyemigrováno" (např. bývalý tajemník ústředního výboru KSČ Zdeněk Mlynář), většina platí svůj podpis ztrátou zaměstnání a slabou možností získat slušnou obživu. Přesto se však "Chart'ané" ("Mart'ané" bolševického světa, myslím si) nevzdávají.

V informaci, která je datována 21. září a nějakými cestami prošla na Západ oznamují, že vydali již "12 dokumentů a textů, z nichž většina se zabývala různými oblastmi společenského života z hlediska uplatňování lidských práv a kritikou jejich porušování". Tyto spisky kolují v opisech mezi obyvatelstvem Československa. Citovaná informace dále říká, že "počet signatářů se zatím bez jakékoliv agitace více než ztrojnásobil a dosahuje nyní 800".

"Charta 77" jmenovala jako své mluvčí dr. Jiřího Hájka, bývalého ministra zahraničních věcí za Dubčeka (1968), spisovatele Václava Havla a profesora filozofie dr. Jana Patočku. Prof. Patočka po tvrdých policejních výsleších zemřel (viz H.N. 26. března), Havel se v létě pověření vzdal — aby byl propuštěn z vazby. "Charťané" nyní oznámili, že novými jejich mluvčími se — kromě dr. Hájka — stávají Marta Kubišová a dr. Ladislav Hejdánek.

Martě Kubišové je 35 let, byla do roku 1968 velmi populární zpěvačkou. Její nejznámější píseň měla název "Modlitba", ve které želela svobody, kterou Češi a Slováci ztratili invazí armád Varšavského paktu v srpnu 1968. — Padesátiletý dr. Ladislav Hejdánek, filozof a sociolog, byl v roce 1968 jako člen Českobratrské evangelické církve činný v ekumenickém hnutí, 1970 vyhozen z místa ve Filozofickém ústavu Čs. akademie věd, 1972 odsouzen na osm měsíců pro "pobuřování", nebot' vyzýval k neúčasti ve volbách, které měly schválit pookupační režim v Československu. (A na 99 a něco procenta ovšem schválily, pozn. J.N.)

Stateční lidé!

□

O ČEM SE V DNEŠNÍ PRAZE PÍŠE, O ČEM NIKOLIV

V LIDOVÉ DEMOKRACII z 2. listopadu — tiskovém orgánu Čs. strany lidové, jejíž dnešní představitelé uznávají "vůdčí úlohu Komunistické strany Československa" — jsem našel článek, z něhož jsem se dověděl, že letos v červnu se konala v Moskvě "Světová všenáboženská konference", prý "jedinečné fórum". Důsledkem byla dvě zasedání, k nimž pozvalo "Regionální sdružení Křesťanské mírové konference v ČSSR" na polovinu října do Tábora a do Bratislavy.

Do Tábora pozvala "komise pro odzbrojení", iniciátorem byla prý Českobratrská evangelická církev. Závěrečná "Výzva" končila zjištěním, že "utužování důstojnosti občanských vztahů" souvisí s "prohlubováním socialistické demokracie". — Svolavatelem bratislavského shromáždění "komise lidských práv" byla prý Křesťansko reformovaná církev. "Zvláštní pozornost" — podle citovaného pramene — "byla věnována návrhu nové sovětské ústavy, v níž jsou zakotvena základní lidská práva". V červnu 1978 se prý v Praze bude konat Páté Všekřesťanské shromáždění...

O tom se tedy v komunistické Praze psalo a dovoluji si čtenáře upozornit na předcházející odstavec Sloupku...

O čem se nepsalo?

V posledním listopadovém týdnu před 25 roky, tedy 1952 probíhal v pražském Pankráci proces proti "zločineckému", "nepřátelskému" a jak jinak nazývanému "centru" kolem bývalého generálního tajemníka Komunistické strany Československa Rudolfa Slánského. Skončil odsouzením a popravami jedenácti vysokých komunistických funkcionářů — z nichž většina pak byla (v srpnu 1963) "rehabilitována", nebot' prý šlo o obvinění falešná. Některým — nikoliv Slánskému — byla posthumně "vrácena členská legitimace". Např. bývalému ministru zahraničních věcí Vlado Clementisovi, který se před onen soud dostal především proto, že odsoudil v srpnu 1939 pakt Hitler—Stalin...

Cítíme jako svůj úkol být proti bolševizmu, který se stal nemocí naší současné společnosti. A proto ty poznámky, jak se projevuje, a vzpomínky-připomínky časů minulých. Však si rozumíme.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

November 26, 1977 — Vol. II, No. 48.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

VŠEOBECNÉ A PŘÍMÉ VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Edmund Řehák:

Evropské hospodářské společenství bylo sjednáno v březnu 1957 v Římě za účelem postupného zřízení celní unie a společného trhu. V platnost vstoupilo 1. 1. 1958. Prvními členskými státy se staly: Belgie, Francie, Holandsko, Itálie, Lucembursko a Německá spolková republika. (Takzv. "Šestka".) Od 1. 1. 1973 jsou jeho členy tři další státy: Dánsko, Irsko (neutrální) a Velká Británie (t.zv. "Devítka"). Hlavními orgány jsou Rada ministrů, jejíž usnesení provádí výkonná Komise a parlamentní shromáždění.

V dosavadním Evropském parlamentu jsou členské státy zastoupeny 178 delegáty v tomto poměru: po 36 mandátech mají Francie, Itálie, NSR a V. Británie, po 14 Belgie a Holandsko, po 10 Dánsko a Irsko, a 6 Lucembursko. Členové EP dosud nebyli přímo voleni obyvatelstvem, nýbrž byli delegováni svými národními parlamenty. (Stejně tak je tomu i v Evropské radě, Západoevropské unii a Severoatlantické alianci.)

Na schůzi šéfů vlád Společenství 11. 12. 1974 v Paříži byl belgický první ministr Leo Tindemans pověřen, aby vypracoval návrh na ustavení Evropské politické unie v rámci "Devítky". Osnovu svého plánu předložil 29. 12. 1975 členským vládám. Tím byl dán nový, přímý popud k dalším mezivládním vyjednáváním.

Na schůzi zahraničních ministrů "Devítky" 20. 9. 1976 v Bruselu byl schválen "Právní akt" obsahující 16 článků o reorganisaci a zvolení nového Evropského parlamentu všeobecným a přímým hlasovacím právem obyvatelstva. Vyžaduje ovšem předběžnou ratifikaci národních parlamentů a předpokládá se, že se tak stane na podzim t.r.

Pro první volby má každý stát určit vlastní způsob jejich provedení. Potom nově zvolený EP má "vládnímu gremiu" členských států doporučit jednotný způsob provedení dalších voleb. Pro "evropské poslance" je stanoven 5letý mandát. Na zmíněné schůzi zahraničních ministrů bylo také schváleno zvýšení počtu parlamentních zástupců na 410 s tímto rozvrhem: Francie, Itálie, NSR a V. Británie po 81 (celkem 324), 25 Holandsko, 24 Belgie, 16 Dánsko, 15 Irsko a 6 Lucembursko (celkem 86). Podle propočtu britského ministerstva vnitra připadá 1 mandát v EP na 538.000 voličů německých, 503.000 britských, 486.000 italských, 410 tisíc francouzských, 340.000 holandských, 276.000 belgických, 220.000 dánských, 138 tisíc irských a 34.000 lucemburských. Není divu, že takové zcela nerovnoměrné zastoupení voličů vyvolalo řadu dlouhých vyjednávání ve "vládním gremiu". Nakonec velké státy v zájmu dohody přistoupily na nutný kompromis, "aby jejich vlastní zastoupení nedrtila zastoupení států menších". Jak vidět nejlépe z dohody vychází volič lucemburský, neboť jeho hlas váží jako 15 německých, 12 francouzských, 10 holandských atp.

Situace v jednotlivých státech

Itálie je prvním a prozatím jediným státem, jehož parlament dohodu už ratifikoval. Ve sněmovně 17. 2. t.r. se ze 630 poslanců vyslovili pro 384, 16 proti, ostatní se zdrželi hlasování. Senát se 24. 3. vyslovil pro jednomyslně. V Něm. spol. republice se všechny čtyři strany vyslovují pro (CDU, CSU, liberální a sociál. demokratická), takže k ratifikaci dojde bez problémů. Volby budou provedeny podle systému poměrného zastoupení a jako při národních volbách budou ze zastoupení vyloučeny strany, které nedosáhnou 5% odevzdaných hlasů. Bez problému se dále jeví situace samozřejmě v Lucembursku (z 59 poslanců jen 5 komunistů proti), v Holandsku (ze 150 poslanců jen 7 komunistů proti), v Irsku, kde tři hlavní strany se vyslovují pro, a konečně i v Belgii ,vzdor jazykovým sporům, které zasahují i do této otázky, se předpokládá velká většina pro. V Dánsku má určité problémy první ministr Joergenssens ve své vlastní soc. dem. straně. Také v těchto uvedených státech mají být volby provedeny podle zásady poměrného zastoupení.

Situace naproti tomu není ještě zcela jasná ve Francii a ve V. Británii. Z vládních stran ve Francii, strana "gaullistů", v parlamentě daleko nejpočetnější, váže souhlas na určité podmínky, prý v zájmu zachování státní nezávislosti a suverenity. V tomto směru nejvíc "straší" býv. první ministr z de Gaullovy první vlády Michel Debré. Jeho "nadvlastenecké lamentování" je nekonečné. "Gaullisté" se také vyslovují rozhodně proti zásadě poměrného zastoupení, která možná bude přijata už pro vnitřní parlamentní volby, které se budou konat ve Francii v březnu příštího roku. Ostatní vládní strany jsou pro. Z opozičních stran se socialistická a levicoví radikálové vyslovili pro. KSF byla donedávna "zásadně" proti, prý rovněž z důvodů zachování státní nezávislosti a suverenity Francie. Bylo tedy značným překvapením, když 17. dubna její generální tajemník náhle prohlásil, že už nejsou zásadně proti, ovšem za předpokladu, jako u "gaullistů", že vládní návrh nebude obsahovat nic, co by rozšířilo pravomoc EP a směřovalo k postupnému vytvoření politického "supernacionálního" Společenství.

Územní rozloha a počet obyvatelstva v členských státech EHS

Země	Rozloha	Obyvatelstvo
Belgie	30.507 km2	9,800.000
Dánsko	43.000 km2	5,000.000
Francie	551.500 km2	52,000.000
Holandsko	33.491 km2	13,540.000
Irsko	70.300 km2	3,000.000
Itálie	301.200 km2	55,300.000
Lucembursko	2.600 km2	335.000
NSR	248.000 km2	59,554.000
V. Británie	244.000 km2	55,283.000
Celkem:	1,524.598 km2	253,812.000

Stejně tak není prozatím zcela jistá situace ve V. Británii. Ve vládní Labour je velmi silná "levicová" oposice. Hlavní "bitva o Evropu" zdá se, že bude sváděna o způsob volebního krutinia. Vzhledem k posledním volebním neúspěchům dává vláda a celá strana přednost poměrnému zastoupení. Stejně tak strana liberální, která v posledních letech nejvíce doplácela na jednokolový většinový systém, platný ve V. Británii. Od poměrného zastoupení si obě strany slibují výhodnější zastoupení. Naproti tomu strana konservativní, která má nyní "vítr v plachtách" trvá na tom, aby i pro volby do Evropského parlamentu zůstal v platnosti dosavadní většinový systém jednokolový. Není ovšem vyloučeno, že nakonec i strana konservativní, která je vysloveně "proevropská" se přikloní k zásadě poměrného zastoupení ve volbách do EP, čímž umožní ratifikaci v Dolní sněmovně.

Jak ve Francii, tak ve V. Británii otázka voleb do nového EP bude ovšem ještě předmětem velkých diskusí a stranicko-politického dohadování. Celkem se však zdá být dost pravděpodobné, že i v těchto dvou velkých západoevropských státech "Právní akt" bude ratifikován.

Po provedení všeobecných a přímých voleb do Evropského parlamentu bude učiněn značný krok kupředu v západoevropských sjednocovacích snahách.

Vedle shora uvedených států jsou v Evropské radě zastoupeny ještě tyto státy: Island, Kypr, Malta, Norsko (které v lidovém hlasování velmi slabou většinou odmítlo vstoupit do EHS), Portugalsko, neutrální Švédsko, neutrální Švýcarsko a Turecko.

V Západoevropské unii pověřené hlavně otázkami společné obrany, jsou zastoupeny Belgie, Francie, Holandsko, Itálie, Lucembursko, Německá spolk. republika a V. Británie (t.zv. "Sedmička").

Členskými státy Severoatlantické aliance jsou vedle Kanady a Spojených států, Belgie, Dánsko, Francie, Holandsko, Itálie, Island, Lucembursko, Německá spolk. republika, Norsko, Portugalsko, Řecko, Turecko a V. Británie (t.zv. "Patnáctka").

POSMRTNÁ VZPOMÍNKA

Dne 16. listopadu tomu už byly 4 roky, co nám odešla na věčnost naše drahá maminka

MARIE MALIŠKOVÁ

Stále na ni vzpomínáme a v časté modlitbě jí děkujeme za vše, čím nám náš život zkrášlila, ulehčila a projasnila.

JAROSLAV MALIŠKA, manžel;
BOHUSLAV MALIŠKA, syn s rodinou;
MAGDA MAŘÍKOVÁ, dcera
se synem IVANEM, vnukem;

---

†

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Minulou sobotu, 19. listopadu, potkalo naši rodinu veliké neštěstí. V autonehodě přišel o život náš nejmladší syn, bratr a vnuk

ROMAN A. ZACHARDA

společně se svou snoubenkou

DEBBIE LOSIO

Roman studoval úspěšně inženýrství na University of Illinois a pracoval ve výzkumu firmy "Harvester International". Narodil se v Praze, v Československu dne 1. července 1954 a na Boží zavolání nás nyní náhle opustil a předešel do věčnosti.

V úterý večer 22. listopadu jsme se s ním i s jeho snoubenkou rozloučili v kapli Maříkova pohřebního ústavu v Berwynu, a ve středu v 10:30 hod. dopol. jsme oba doprovodili po zádušní bohoslužbě v kostele sv. Odila v Berwynu na hřbitov sv. Vojtěcha v Niles.

Všechny, kdo jste jej znali, prosíme o upřímnou vzpomínku v modlitbě.

JOSEF P. ZACHARDA, otec
WANDA W. ZACHARDOVÁ, matka
JOSEF S. ZACHARDA, bratr
ANNA KRAMARZOVA, babička
a příbuzní v Československu

ADVENT – cesta do Betléma

První neděli adventní — letos je to 27. listopad — začíná nový liturgický rok pro Církev a pro každého z nás. Duchovní hodiny, které odměří délku našich skutků, jež mají význam pro celou věčnost, začnou tikat. Miska vah, které zhodnotí zásluhnost našich snah a prací, je připravena zaznamenávat naše využití času, který nám ještě zbývá. Při tom nikdo z nás neví, zda se dožije konce tohoto civilního nebo liturgického roku.

Každým dnem našeho života se blížíme k okamžiku, kdy přestoupíme práh věčnosti a budeme nuceni klást počet ze svého jednání i myšlení.

Advent však představuje úsek naší životní cesty, která je přípravou na vánoce: oslavu narození Syna Božího a našeho Spasitele. Proto je třeba v tomto čase větší soustředěnosti a plánovitosti, abychom o vánocích byli shledáni skutečně připraveni a mohli se plně radovat z Kristova narození.

Každému z nás prospěje, když se zařídí podle následující rady: snažme se strávit tento adventní čas tak, jako bychom byli na cestě do Betléma. Každým dnem se blížíme k cíli této cesty.

Není to vlastně jen pouhá představa: o vánocích skutečně máme všichni — protože všichni jsme byli vykoupeni — pokleknout před ješličkami (před svatostánkem, v němž Syn Boží zvolil přebývat v podobě prostější a ponížanější než tomu bylo v Betlémě), přivítat Ho na svět a představit se Mu v naší skutečné podobě: bez pudru a bez masky, bez předstírání a bez přetvářky.

Jaké dary přineseme narozenému Mesiáši? Jak se Mu představíme?

Budeme vůbec moci Mu říci, že víme, proč se stal člověkem, proč mezi námi žil a proč za

(Dokončení na str. 5)

DOBA ADVENTNÍ

PRVNÍ NEDĚLE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: — Všemohoucí Bože, — s vírou očekáváme příchod Krista Pána. — Prosíme tě: Veď naši vůli tak, — ať mu jdeme vstříc spravedlivými skutky, abychom směli v den soudu stát po jeho pravici — a vejít do nebeského království. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého — žije a kraluje po všechny věky věků.

I. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 2, 1-5)

Obsah vidění Izaiáše, syna Ámosova, o Judovi a Jeruzalému.

Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora Hospodinova domu na vrcholu hor, vyvýšena nad pahorky. Budou k ní proudit všechny národy, budou k ní putovat četné kmeny a řeknou:

"Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách! Ze Siónu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo."

Soudit bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkují své meče v radlice a kopí svá ve vinařské nože. Národ proti národu nezdvihe již meče, válce se již nebudou učit.

Jakubův dome, vzhůru, choďme v Hospodinově světle!

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 13, 11-14)

Bratři! Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probrat ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Zanechme tedy skutků temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Veďme počestný život, jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 24, 37-44)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Jako za dnů Noe, takový bude příchod Syna člověka: Jako za dnů před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všecky — takový bude i příchod Syna člověka.

Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána.

Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete."

J. Exc. Jan L. Mořkovský, sídelní biskup texaského dvojměstí Galveston-Houston při svém upřímně procítěném kázání k českým biřmovancům minulou neděli u Bl. Anežky České v Chicagu.

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.
POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

» *Psychiatr naznačí něco o nutnosti integrace. Na to odpoví duše:*

„ Vím, že je to nutné, ale neumím se integrovat. Snažím se být moderní, ale zdá se mi, že modernost má sama v sobě nějaký rozpor. Jak se může prasklá nádoba sama spravit? "

Psychiatr odvětí:

„ Utecte se ke společnosti. Jste introvert, soustřeďujete se sama na sebe, jste tajnůstkářka. Jste tedy rozpolcená osobnost. Vyznejte, co skrýváte; vyznejte to mně, protože já zastupuji společnost. Tím si obnovíte objektivní vztah sama k sobě. Socializujte své impulzy. "

Na to duše:

„ Nejsem si jista, jestli si společnost zaslouží takovou úctu. Zdá se mi, že je spíš pramenem potíží a ne jejich lékem. Vždyť sama neví, kam spěje. "

Psychiatr:

„ Jestli máte takové pochybnosti, pak se tedy nemůžete utíkat ani sama k sobě, ani ke společnosti, ale musíte se uchýlit ke svým ideálním cílům. Každý má nějaké takové cíle. Použijte své fantazie, aby splynuly v jednotu. Dejte se této jednotě do služeb a budete integrována, stanete se opět duší. "

Duše:

„ Učili mě, že ideální cíle jsou jen mýtem. "

Psychiatr:

„ Netvrdím, že nejsou. Ale i domněnky mají léčivou moc. Každému pomůže, když má nějaký mýtus. A tak se té hojivé smyšlence poddejte. "

Duše:

„ Chápu, že to máte těžké. Sám v nic nevěříte a přitom mě bez víry nedovedete uzdravit. Smyšlenka by mě uzdravila, kdybych jen nevěděla, že je to právě smyšlenka. Jakmile to vím, nemohu se poddat. Ale vidím, že jste se snažil ze všech sil. Tak nashledanou. "

Nemocná duše i psychiatr jsou bližení, dva podivné jevy, charakteristické pro tento konec moderních časů. Psychiatr je vtělením aplikované vědy, která se snaží něco udělat z pozůstatků vědeckých omylů. A přichází na to, že tu další vědecké poznatky nejsou nic platné. « [7]

Křesťanská » ideální osobnost « není jen příkladem k napodobení, ale i životem, který je třeba žít. Božský život, který Spasitel získal pro naše duše na Kalvárii, nejen že odstraňuje hřích, ale také část časných trestů, které jsme za své hříchy zasloužili. Tato milost má svým mravním působením nesmírný význam. Dává nám lepší sebepoznání, zdokonaluje nás v pokoře, poskytuje nám lepší pochopení pro chyby a nedostatky našich bližních a ukazuje nám Boha spíš jako skutečnou útěchu a Spasitele než jako vzdálený ideál; vyhání z duše pohrdání, egoismus a nafoukakanost, posiluje vůli, a tím nás učí většímu sebeovládání. Lidé si často zpívají ve vaně, protože se radují ze své čistoty. A hříšník, který činil pokání, má po dobré zpovědi také chuť si ze samé radosti zpívat. Milost shůry ho uzdravila a dala mu radost.

Popřeme-li však existenci božské síly mimo člověka, nezbude nám nic než lidský hříšník nebo lidský specialista, jako např. psychoanalytik – a to má být zdrojem uzdravení. (Vírou těchto analytiků, kteří by chtěli ošetřovat hřích jako duševní chorobu, bývá pochopitelně nejčastěji ateismus). [8] Ale obojí názor je nelogický: chtít po pacientovi, aby pozvedl své vědomí tkaničkou svého podvědomí, je čekat nemožné. Takový ateistický analytik řekne v jedné chvíli svému klientovi, že je takový, jaký je, protože byl determinován dětskými touhami nebo stádním pudem, a že za své chyby není odpovědný; vzápětí nato, že teď nese odpovědnost za svou budoucnost. Pacient se neuzdraví, budeme-li po něm chtít, aby se přizpůsobil svému okolí, může-li nás vůbec poslechnout; vždyť prostředí dnešního světa není právě příliš uspořádané. Ale zdá se, že někteří pacienti se svému okolí přizpůsobili až příliš dobře, a těm by prospělo, jak to doporučoval náš Pán, » jít na poušť a chvilku tam v klidu pobýt «.

Jak může být zdrojem nové a tak potřebné uzdravující síly sám psychoanalytik – zvlášť když se sám také podrobil psychoanalýze? Jak náš Pán říkal, vede-li slepý slepého, padnou oba do jámy. A kdopak ustanovil ana-

lytika za prototyp normálního člověka? Psychoanalýza založená na materialistické filosofii není schopna nabídnout nějakou normu, ideál, motivaci, dynamismus, smysl života; nic z toho nemůže dát. Ale nějaký ideál je nutný; každá osobnost nemůže být sama sobě vzorem, protože kdo z nás by pak byl bláznivý a kdo zdravý? A jestliže člověk sníží svůj ideál tak, aby vyhovoval žádostem podvědomých pudů – v psychoanalytické terminologii: jestliže tvrdí, že se »id« musí prosazovat na úkor »superego« – ustrne a skončí degenerací. Ani jednotlivá osobnost ani kolektiv ani psychoanalytik nemůže klientovi nabídnout žádaný vzor, ideál, o který by bylo možno usilovat. Ideál pro víc různých jedinců je možný jen tehdy, jestliže existuje dokonalá osobnost, na níž může ten či onen jednotlivec mít účast a kterou může odrážet. Ve vývoji osobnosti, stejně jako v umění, se nedostaneme dál bez ideálu dokonalé krásy.

V tom může pomoci křesťanství tím, že představuje ideální osobnost v Kristovi, jenž nabízí sílu a útočiště všem pošramoceným, aby se mohli zase stát normálními. » Dal jsem vám příklad« znamená » Já jsem vzor, prototyp osobnosti«. Odpadnutí od ducha, který přebývá v Ježíši Kristu, je zdrojem všech abnormalit; integrace podle tohoto obrazu je zdrojem všeho pokoje a radosti. Předpokladem dokonalého lidského života a rozumné psychologie je obraz božství, jak je patrné v Kristu, našem Pánu. Nikoli ideál nějakého ego, ale ideál Krista může z člověka udělat víc, než právě je. Takový příklad hledají psychologové, mluví-li o integrované osobnosti. Všude tam, kde se usiluje o něco menšího než o dokonalost, dochází k dezintegraci.

Ještě je mnoho jiných rozdílů mezi analýzou a zpovědí. Některé z nich zdůraznil P. Victor White:

» Zpověď«, vyžadovaná od kajícníka, a » zpověď«, vyžadovaná při analýze, jsou dvě různé věci. A rozdíl tkví právě v podstatě toho potlačeného obsahu, o němž jsme se už zmiňovali. Od kajícníka se očekává, že se vyzná z něčeho velmi jasně definovaného, že se omezí na hříchy spáchané od křtu nebo od poslední zpovědi. Analyzovaný pacient nemůže být poután takovým omezením. Ačkoli žádný analytik, který se vyzná ve svém řemesle, nebude chtít takový materiál vylučovat, přece jen bude mít malou snahu omezit » zpověď« svého nemocného na skutečné nebo domnělé přečiny. A bude se s nimi zabývat ne jen jako s mravními přestupky, ale jako s příčinami nebo symptomy neuróz, a jako s dodavateli nutných prvků (spolu s pacientovým vědomým či nevědomým vztahem k nim) pro celkový obraz o osobnosti nemocného. » Dobré skutky« pacientovy ho budou zajímat právě tak jako jeho » špatné skutky« (jak je známo, jsou zpovědníci zpravidla – a právem – netrpěliví, když jim kajícník začne vypočítávat své ctnosti), zatímco sny, volné asociace, spontánní reakce a jiné projevy podvědomí ho budou zajímat ještě víc. Nestará se ani tak o to, co pacient dělá, jako spíš o příčiny jeho činů. Pouze z tohoto úplně jiného stanoviska může docházet k určitému překrývání mezi svátostnou zpovědí a psychoanalýzou; nikdy však nejsou identické. Obojí také vyžaduje jiné psychologické pochody: zpověď vyžaduje soustředění vědomé paměti a spořádanou výpověď o skutečnostech vybraných z jejího obsahu. Psychoanalýza naproti tomu vyžaduje psychickou i fyzickou relaxaci, která umožňuje volné proudění nekontrolované fantazie a zástavu jakékoli » řízené« duševní činnosti. Nepohodlná zpovědnice s tvrdým klekátkem a pohovka nebo křeslo v analytikově ordinaci jsou samy o sobě markantním vyjádřením rozdílu mezi těmito oběma druhy » zpovědi«.

Psychologická analýza neví nic o lítosti a dostiučinění jakožto o nutných požadavcích, které by pacient musil splnit. Analýza by se totiž minula svým cílem, kdyby mělo být předem určeno, jaký postoj má pacient vědomě k objevenému materiálu zaujmout. To nejde určit předem, právě tak, jako nelze určit předem, co analýza vynese do vědomí.

Tím méně existuje nějaká shoda mezi psychologickou analýzou a formou, kterou má svátost pokání. Touto » formou« jsou slova rozhřešení, která pronáší kněz; ona jsou tím specifikujícím a určujícím prvkem, který činí svátost pokání tím, čím opravdu je. Jsou účinným znamením smíru s Bohem, a tak jsou pravým lékem proti zlu, které je pro tuto svátost tím » potlačeným obsahem«. Nic podobného u psychologické analýzy nenajdeme. Velice povrchní podobu bychom mohli tušit tam, kde se dosahuje smíru s nějakou představou (imago), projektovanou do osobnosti analytikovy. Avšak to není » lékem«, pokud se transference opět nezruší, pokud se nezruší tato projekce, a dokud se pacient sám ve svém vědomí s tou skutečností nevyrovná. Analytici se stále ještě v podstatě neshodli, v otázce, jaká by měla být při analýze jejich vlastní úloha.

(Pokračování příště)

JAN VYHLÍDAL:

LEGENDA O PŮVODU HANÁKŮ

Za časů, když Kristus Pán chodil se svatým Petrem po zemi, přišli též na Hanou. Tenkrát Haná měla jinou tvářnost, jak nyní. Ještě byla pustá, nezalidněná, koňstvo bylo bez pánů, krávy a býci se prohánělí bez hospodářů ve vysoké trávě, v divoce rostoucím žitu a pšenici, v bujném ječmeni, ovsu a prosu. Říčka Haná té doby již vytékala z rybníčku, vzniklého z několika zřídel v Drahanech, a líně se prodírala úzkým žlebem lesním, až dospěla Vyškova, kde zesílila několika potoky a nabyvši rázu pravé řeky vinula se pomaloučku — po pansku — kudy chtěla k severovýchodu obloukem na sever vypouklým — až pod Kojetínem se vpila do Moravy. Na jejích březích dumaly košaté světlé vrby, hrajíce si chvílemi v kalné vodě; klidu jejich nerušil nikdo, leda občasné zaržání divokého dobytka, chodícího se napájet do vln řeky, a krákorání vran a kavek a ostatního peřnactva, jež ještě nyní na Hané poletuje. Svatí poutníci měli obtížnou chůzi prodírat se takovým krajem, než Pán vševědoucí kráčel napřed a vždy našel chodníček ušlapaný od živočichů; za ním pak bez starosti se ubíral Petr.

Tak asi uprostřed mezi nynějším Vyškovem a Kojetínem zůstali stát pod planou hruškou, dílem aby pojedli kousek chleba a napili se vody, jež prýštila zrovna u jejich nohou z křišťálové studánky, dílem aby si oddechli po namáhavé pouti. Hanácké slunko se smálo na vzácné poutníky, šedomodrá obloha hleděla na ně s posvátnou uctivostí a zvědavostí, jako by čekaly něco neobyčejného.

Po kratičkém odpočinku chtěl Kristus Pán putovat dále, avšak apoštolovi se nechtělo do slunečního žáru. Proto Pána zadržel a prosil, by mu dovolil z mazlavého bláta, jehož u studánky byla hojnost, udělat lidi: "Hle, Pane," žadonil Petr, "patř na ten rozsáhlý a úrodný kraj, soudě podle trávy a obilí, a ten jest bez věřících, jenom dobytek se po něm honí. Dovol, dobrý Pane můj, ať z tohoto bláta natvořím těl, a Ty jim milostivě vdechni život. Bude to jistě dobrý lid, vroucně Tebe milující."

"Myslíš, Petře, že se dožijeme vděku?" bolestně se usmívaje vyzvídal Mistr.

"To by tak bylo, aby ne," rozhorleně odpovídal Petr, "dát lidu takový bohatý kraj a ten aby s vděčností na Tebe nevzpomínal a Tebe nectil? Já, co se mé osoby týče, vynasnažím se, aby těla toho nového lidu byla co nejúhlednější a aby mi sloužila ke cti, ale za to bezpečně čekám, že budou našimi věrnými a oddanými ctiteli."

Pán, nechtěje Petrovi kazit radost, mávl rukou, jako by chtěl říci: Dělej si, co chceš, a sám samojediný se odebral do blízkého lipového háje modlit se a rozjímat.

Zatím Petr složil vrchní šat a dal se do díla. Bláto bylo mastné — dobré vlastnosti hanáckého bláta okoušíme do dneška — takže práce šla Petrovi od ruky. Arcit' první těla nebyla nejpodařenější — ta Petr odstavil — ale další — jako by je stvořil sám Mistr. Petrovi srdce plesalo, když patřil na řady mužů a žen — vždy byla každého pohlaví jedna — a nemohl se dočkati Pána. Když dokončoval poslední tělo, Mistr se vrátil z vonného háje a stanul u Petra zářícího radostí. Petr, jak už byl prudké povahy, nedočkal slov Páně a přednášel Jemu úpěnlivou prosbu: "Pane, dej život těmto tělům!"

"Abych tě nezarmoutil, vyhovím tvé prosbě, a neslibuji ti, že vždy se budeš radovati ze svého díla jako dnes."

V tom se těla počala hýbat, jedni mávali rukama, druzí pohybovali nohama, jiní sedali, jen žádného hlasu nevydávali.

Pán usmál se a řekl Petrovi: "Neznamenáš, žes zapomněl tělům udělati ústa?"

"Aj, pozoruji, Pane, svou neopatrnost, již zavinila má veliká radost; okamžitě napravím, v čem jsem pochybil."

Pán dal znamení rukou, němí tvorové ulehli a Petr přikročil k první řadě mužské, aby prstem udělal pod nosem ústa. Když je prvnímu vykreslil pod nosem, ten vzkřikl mocným hlasem: "Nešměré mě pod nosem, že tě vlápno." — Petr vida ruku jak lopatu napřaženou odskočil. Na svatém obličeji Páně objevil se bolestný mráček a Pán zakýval třikrát hlavou, jako by chtěl Petrovi mluviti o věku. Petr sklopil oči a myslil si, že ti další budou uctivější a že bude opatrnější. Rychle jednoho po druhém v patřičné vzdálenosti se dotýkal, takže první řada měla brzo ústa.

Nestalo se mu již nic nemilého, protože ti další dostali strach, aby jich nenechal němých.

Když došel ke druhé řadě, v níž ležely ženy, pomyslil si Petr, že by jim mohl učinit menší ústa, aby nebylo tolik zápasů s muži. Sotva první ženě utvořil malé rtíky, tato uctivě prosila, aby je jenom udělal větší, řkouc: "Velebné pane, pro-

(Dokončení na str. 14)

ADVENT –

(Dokončení ze str. 4)

nás zemřel? Budeme schopni Ho ubezpečit, že známe jeho radostné poselství (evangelium), a že se snažíme podle něho žít?

Nebo staneme před jeslemi bezradni, co máme říci, co si myslet o narozeném betlémském Dítku, o andělském poselství pastýřům, o příchodu Mudrců z východu, o celém jeho životě a o jeho učení?

Kdo by se o vánocích neradoval? Budeme však dobře vědět, proč se radujeme? Či celé svátky odbudeme radostí nad dobrým obědem, nad obdrženými dárky, nad "vánoční" atmosférou, která ještě dlouho před vánocemi zaplaví ulice měst a naše domovy "santaclausovým komerčním povykem"?

Uvědomíme-li si, že jsme na cestě do Betléma, abychom tam předstoupili před narozeného Syna Božího, pak se po celý tento advent budeme aspoň nějak snažit, aby naše návštěva v betlémské stáji, při vánoční mši, nebyla rozpačitým doznáním, že vlastně nevíme, proč jsme tam přišli, co vlastně oslavujeme a z čeho se radujeme. Kéž nám na této cestě Bůh sešle hvězdu světla, které nás dovede ke Kristu.

V západočeské Kdyni

(okres Domažlice) došlo 13. srpna ke srážce několika set mladých lidí s policií. Vyvolalo ji náhlé zrušení chystaného koncertu moderní hudby, odmítnutí pořadatelů vrátit vstupné a hrubé vytlačování diváků ze sálu. Přivolaná policie zasáhla brutálně obušky, slzným plynem a nasazením psů. Srážka byla neobyčejně prudká; jak oznámili zpravodajové západních tiskových agentur z Prahy, asi sto osob — na obou stranách — bylo zraněno a nejméně dvěstě chlapců a děvčat dostalo se do vyšetřovacího řízení; podle zpráv z čs. disidentských kruhů museli ve vyšetřovnách stát na nohou plných sedm hodin a kdokoli padl únavou, byl zbit obušky. Také hmotné škody prý dosahují několika set Kčs. Plzeňská Pravda přiznala, že proti "chuligánům" byly nasazeny nejen policejní posily z Domažlic a okolí, ale i jednotky vojska a pohraniční stráže.

PRONAJMU —

FLORIDA

Pronajmu pokoj manželům, jedné, či dvěma ženám pro zimní sezónu, anebo na kratší dobu. — Kuchyň a obývací pokoj k disposici. Dva krátké bloky od autob. stanice. Majitel v tomto čase bude v Chicagu. — Volejte na redakci H.N. 762-2044. Značka: "SLUNÍČKO".

DOPISY našich čtenářů

WINDSOR, ONT., CAN.:

Cténá redakce, milí přátelé a čtenáři Hlasu Národa:

V 39. čísle Hlasu Národa ze dne 24. září pozornost moji zaujala podobenka Dr. Antonína Cyrila Stojana, arcibiskupa olomouckého. Nemýlím se, když budu tvrdit, že ještě je nás mnoho na tomto světě, kteří se pamatujeme na tohoto velkého kněze lidumila, arcibiskupa olomouckého a metropolitu na stolci sv. Metoděje.

Už pouze to slavné jméno Stojanovo nás myšlením vrací zpět do vlasti do let 20 tých po prvé světové vojně. Pamatuji se na ty dny radosti, když jsme byli sdruženi ve spolku "katolické omladiny", kterou pro nás založil blahé paměti arcibiskup Stojan. Byla to organisace tisíců mladých duší katol. venkova pod otcovským dohledem tehdejších našich katol. vůdců. Dobrá výchova mládeže jest základ šťastné budoucnosti v rodinách, je okrasou společnosti a nadějí budoucích zdravých a mravně silných občanů své vlasti. A právě to byl spolek Venkovské katol. omladiny, který nás učil milovat svou vlast nade všecko, a společně s vírou v Boha dával nám možnost najít pravou cestu do našich budoucích let, a tak určil směr našeho životního názoru. Tyto doby dávné, kdy nás jako mládež vedl a opatroval "tatíček" Stojan jistě jsou zapsány zlatým písmem v knihách historie tehdejšího katolického hnutí na našich dědinách. Máme všichni své vzpomínky. Některé události utkvěly v paměti — jiné opět délkou času vybledly.

Bylo mi asi 13 let v době prvé světové války, když jsem byl na pouti na Velehradě, kde u příležitosti svátku sv. Cyrila a Metoděje 5. července 1917 byl přítomen i Dr. Stojan. Poněvadž to bylo v době války a mužská mládež po dosažení 18 let musela jít k odvodu a k vojenské službě, toto shromáždění bylo opravdu z 80 procent ženského pohlaví. Mládež sotva škole dorostlá a děvčata, jejichž otcové a milenci byli na vojně, zůstala jedinou silou této organisace. Pan kanovník Stojan měl pro nás všechny slova útěchy, vybízel nás, abychom se modlili za šťastný návrat těch, kteří z našich rodin byli na vojně. Byla to schůze neradostná, plná nejistoty tehdejší doby.

28. říjen 1918 přinesl nám národní svobodu a tím i "Naše omladina" se pojednou rozšířila a jakoby se znovuzrodila. Pan kanovník Stojan byl r. 1918 jmenován poslancem národního shromáždění republiky Československé a pak po resignaci olomouckého arcibiskupa Lva kardinála Skrbenského roku 1921, byl papežem Benediktem XV. jmenován olomouckým arcibiskupem. Slavnost svěcení a uvedení do úřadu arcibiskupa naší moravské metropole se konala 10. března 1921. Byla to veliká slavnost katol. Moravy. V té době "Naše omladina" už kvetla. Měli jsme svůj svobodný stát, učitele a hlavně vůdce z řad našeho katol. kléru, měli jsme mládí a naději do budoucnosti. Konaly se různé slavnosti, sjezdy místní nebo okrskové, pořádaly se divadelní hry a jindy zase dožínky nebo orelské slety. Pro rozšíření našeho náboženského cítění jsme jezdili na Velehrad do Stojanova exercičního domu. Svatý Hostýn a posvátný Velehrad byla místa Stojanovy nevšední horlivosti. Pamatuji se, když byl pan arcibiskup u nás na Slovácku u sv. Antonínka, kde měla omladina zemský sjezd. Měl rád venkov, náš prostý lid a rád vyhověl svou přítomností, když byl pozván na různé slavnosti.

V mém rodišti Kněždubě skupina venkovské Omladiny hostila arcibiskupa Stojana v létě r. 1921, kdy byl pozván, aby posvětil prapor kněždubské "Omladině". Byly to velké přípravy. Tehdejší pan farář Jan Vrtek spolu s výborem obce se přičinili o to, aby slavnost svěcení byla opravdu důstojná. Očekávalo se, že celé široké okolí se slavnosti zúčastní, proto bylo třeba postavit oltář uprostřed dědiny. Už týden před slavností bylo slyšet údery kladiv, kdy k večeru ochotné ruce kněždubských občanů stavěly oltář, na kterém měl sloužit slavnou mši sv. miláček našeho venkovského lidu, arcibiskup Stojan.

Slavnost začala v sobotu odpoledne, kdy pan arcibiskup se svou družinou přijel vlakem do Strážnice. Odtud autem přes obec Tvarožnou Lhotu, kde byl přivítán hudbou a celou obcí v čele se svým starostou. Obec Tvarožná Lhota toho času byla přifařena k farnosti kněždubské. Odtud přebralo p. arcibiskupa kněždubské banderium, aby doprovodilo vzácné hosty k cíli jejich cesty. Na dolním konci dědiny občané vítali vzácného hosta. Nejprve družička s milým proslovem na uvítání podává panu arcibiskupovi chléb a sůl. Pan farář ho vítá za své ovečky, pan starosta za občany a tehdejší předseda omladiny skupiny kněždubské, pro kterou on zítra posvětí prapor, ho vítá jménem mládeže. Pan arcibiskup promluvil, poděkoval, a už se celá obec řadí do průvodu, aby s hudbou šla do kostela, kde bude slavné Te Deum a požehnání.

Druhého dne v neděli se náves okolo oltáře zaplnila věřícími z celého okolí. Přišly krojované jednoty orelské a skupiny Katolické omladiny z okolních vesnic s prapory a hudbou. Byl to velký svátek našeho venkova. Slavná mše sv., kterou celebroval pan arcibiskup Stojan, byla vrcholem slavnosti. Bylo u oltáře mnoho kněží a kolem se tísnila mládež v krásných národních krojích našeho Slovácka. Spojená hudba okolních kapel doprovázela zbožné zpěvy při mši sv. pak pan arcibiskup posvětil prapor, který pod dohledem sestřiček z kláštera ve Strážnici vyšívala kněždubská děvčata.

Nepamatuji se už na ty gratulační proslovy zástupců různých sborů a organisací. Jedno si však pamatuji. Byl to náš katol. venkov, který silou víry a čistou láskou k vlasti a rodné půdě dovedl připravit tyto nezapomenutelné slavnosti.

Na dušičky r. 1922 na sv. Hostýně byla poutní slavnost. Pan arcibiskup Stojan posvětil pomník, do kterého byla vložena rakev s ostatky neznámého vojína. Byl to úkon zbožné vděčnosti těm, kteří za svobodu naší vlasti položili své životy. Tisíce jich odešlo a mnoho jich tam zahynulo, mezi nimi bylo mnoho mladých životů z řad "Naší omladiny." Byla vypravena delegace z členů a bývalých legionářů z "Naší omladiny", vedená dp. Dr. Zůrkem — blahé paměti — na Ukrajinu, aby odtud přivezli pozůstatky vojína.

Tisíce lidí přišlo na tuto svatou horu, zahalenou v mlhách sychravého podzimního počasí. Do Bystřice pod Hostýnem byly vypraveny zvláštní vlaky se značnou peněžní slevou. Do rakve neznámého vojína byly uloženy dopisy od otců a matek, sourozenců nebo milenek a s rakví zazděny do pomníku při druhém zastavení křížové cesty. Jakoby dnes slyším modlitby svěcení a ta vroucí slova vděčnosti těm, kteří za svobodu naší vlasti vykrváceli. Byl to arcibiskup Stojan, který se modlil a děkoval všem pozůstalým v zástupu za bolesti a utrpení, způsobené úmrtím těch, kteří se z bojiště nevrátili. Do zvuku zvonů Hostýnského chrámu zapadá krásný pohřební chorál "Z hlubokosti volám já, vyslyš, Pane slova má". Byla to slavnost úcty k těm padlým synům našeho národa, kteří odpočívají na vojenských hřbitovech v různých částech Evropy. Na ukončení této krásné oslavy dušičkové a svěcení pomníku neznámého vojína loučí se opět pěvecký sbor tou prosebnou písní našich legionářů:

Ve dne i za šera
tichého večera
modlívej, modlívej se za mne,
maminko má.

Dne 29. září r. 1923 zvony na basilice velehradské se pojednou rozezvučely. Zvuk jejich se rozletěl po celé vlasti a zalehl až do posledního koutu dědin. Vzrušeni, s bolestí přijímáme zprávu, že náš milovaný tatíček Stojan zemřel. Autority církevní, vláda Čsl. republiky, celá katolická Morava, Naše omladina, Čsl. Orel, všichni chápou, že nás opouští kněz, vůdce a velikán v bohatství svého o-

PRO VÁNOČNÍ DÁRKY
K PANCNERŮM V BERWYNU

Z Československa a jiných zemí největší výběr **křišťálového skla** i barevného, též keramiky — seznam zdarma. — Pravé české granáty z Československa.

Vánoční blahopřání v řečích: anglické, české, slovenské, polské, chorvatské, německé — ve výběru, jako jinde nenaleznete. České a slovenské v cenách: náboženské kus 25 centů, všeobecné kus 25, 35 a 40¢. Milým doma 25 a 30¢ kus. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

Cukrovinky, bonboniéry a vánoční čokoládové ozdoby k zavěšení na stromky balené v pestrém staniolu. Švýcarské čokolády. **Čokoládové kafíčko** s rumovou příchutí, 1 lb. $2.95, poštou $4.50, 5 lb. poštou $16.25. Malinová šťáva.

Importované **byliny** a **čaje** — žádejte seznam.

Panenky v krojích. **Obrazy** sestavené z motýlích křídel, též olejomalby krajiny (originály) ze Španělska.

Do kuchyně: mák, kmín, trhané krupky, kuchyňské koření — žádejte seznam. **Strojky na krájení** chleba, salámu, sýra, zeleniny. **Mlýnky** na maso, housku a mnohé jiné. — **Sušené hříbky:** ¼ lb. $4.50, poštou $5.65 — ½ lb. $9.00, poštou $10.50. — **Karlovarské oplatky** $2.85, poštou $4.40.

Rekordy (gramodesky) ve výběru, jaký každého překvapí. — **Největší a jedinečný výběr českých zábavných knih,** slovníků, učebnic, obrázkových knih pro děti — výběr větší než kdykoliv předtím — ani v pražských závodech nenaleznete takový výběr.

Vlněné šátky na hlavu, pentle na kroje a vyšívané zástěry. — Nemožné vše vyjmenovati co máme pro Vás — přijďte a přesvědčete se. Výběr a ceny uspokojí každého.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,
Importér a zástupce Tuzexu
6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
telefon 484-3459

TUZEX
poukazy
nebo objednávky
řádně a spolehlivě
provede
SOCHOR
TRAVEL SERVICE
137 Washington Ave.
Endicott, N.Y. 13760
(Snad někdo stejně dobře, ale nikdo, nikdo lépe)

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

pravdového kněžství, z jehož pokladu rozdával svému lidu, kterého lásku si získal svou zbožností a příkladem upřímného vlastence. Pohřeb se konal na Velehradě. Rakev byla vystavena u exercičního domu Stojanova, kde se s ním rozloučili zástupci církevní i světští. Za vládu se rozloučil Dr. Mořic Hurban. Pod dozorem pohřebního ústavu olomouckého byla to krojovaná mládež a orelstvo, kteří nesli na márách svého Tatíčka, aby byl uložen do hrobky v královské kapli na levé straně hlavního oltáře basiliky velehradské. Tam jsou uloženy ostatky tohoto velikého sluhy Božího, který posvětil svůj život horlivosti, aby idea naší víry cyrilometodějské přivedla křesťanské národy slovanské pod jednotný prapor Kristův. Byl to apoštolát sv. Cyrila a Metoděje, spolek, který založil a kterým se snažil šířit myšlenku spojení církví východních, odloučených od stolce Petrova. Byly to ponejvíce sjezdy zástupců odloučených našich pravoslavných bratří slovanských. Byly to porady unionistů, dílo to, kterému se zasvětil náš arcibiskup Stojan. Jistě že vám mnohým jsou ještě známá slova hymny uniatů "Zvoňte zvony na vše strany na Balkánce na Tatrány.

Každého roku 5. července na svátek apoštolů slovanských sloužena byla na Velehrade slovanská bohoslužba východního obřadu. Jednota víry u našich národů slovanských, to bylo svaté přání Stojanovo. Proto v dějinách naší víry jeho život a dílo jest nám vzpomínkou nejvzácnější. A poněvadž Dr. Antonín Cyril Stojan, arcibiskup olomoucký, byl synem naší Moravy, tím více všichni, kteří jsme ho osobně znali, vzpomínáme na něho se svatou úctou. Doufejme, že dílo Stojanovo zůstane vždycky hvězdou, která bude svítit na cestu, aby přivedla všechny naše odloučené bratry slovanské do společného stáda Kristova.

Modleme se, aby už zahájený proces za účelem jeho blahořečení se v brzku uskutečnil.

Všechny čtenáře našeho milého, poučného a zajímavého Hlasu Národa pěkně pozdravuji. Bude-li mi to možné, rád bych se tam k vám do Chicaga na tu vaši "velehradskou" slavnost a biřmování vypravil, abych byl očitým svědkem otvírání naší veřejnosti toho prvního Velehradu amerického.

Váš Josef Čambala

* * *

Milý pane Čambala,

tento Váš dopis přišel před čtrnácti dny, a mezitím už byla ta naše slavná neděle svátku Krista Krále, 20. listopadu L.P. 1977, kdy byl mezi námi nejd. Otec biskup Jan Mořkovský, udělil našim dětem i dospělým sv. biřmování, posvětil nám budovu našeho společného 1. amerického Velehradu, aby mohla být s Boží pomocí otevřena našemu lidu. Vy jste tu byl skutečně mezi námi i se svým švagrem p. Vimrem, a měli jsme z toho radost, zrovna jako z návštěvy manželů Kučerových a Vavříkových z Oregonu, O. a manželů Drahozalových z Cedar Rapids, Ia. Děkujeme Vám ze srdce, že jste vy všichni vážili tak dalekou cestu. — Ke všemu se ještě vrátíme v příštím čísle, ale tento týden na to není dost času. Bylo třeba vše uklízet, prožívali jsme v našem exilním Chicagu novou tragédii smrti mladých lidí, onemocněl nám sazeč a ztrácíme jeden pracovní den o svátku Díkůvzdání. Tak vám všem poděkujeme za vše až příště.

Vděčně zdraví Fr. Vojtěch

MILLBURY, OHIO:

PBJK

Ctění pánové v redakci Hlasu Národa,

zasílám za předplatné pro mne a děkuji za upomínku, jinak bych nevěděla, že mám předplácet. Žádám vás o změnu křestního jména na adrese, nebot' můj drahý manžel Frank zemřel po operaci. Moje křestní jméno je Agnes.

S Bohem, zůstávám vaše odběratelka

Agnes Motyčka

* * *

Milá naše čtenářko,

křestní jméno na adrese jsme na Vaše přání změnili. Pán Bůh Vás potěš nad ztrátou Vašeho drahého manžela Františka. Je Vám asi po něm smutno, ale jak se říkávalo u nás doma Pán Bůh dal, Pán Bůh vzal, budiž jméno Páně pochváleno. Bylo Vám dopřáno prožít s manželem Frankem hezkou řadu let, které Vám budou ožívat nyní ve vzpomínkách.

Se vzpomínkami v modlitbě, poroučím Vás Boží ochraně.

Otec Vojtěch Vít

MALVERN, VIC., AUSTR.:

Ctěná redakce,

promiňte, že tak pozdě posílám předplatné na Hlas Národa. Myslila jsem že mám za rok 1977 zaplaceno, bohužel bylo to za rok 1976. Zasílám předplatné na rok 1978 a dluh za 1977. Hlas Národa k nám dojde až za 3 měsíce, ale stejně jej ráda čtu. Jsme od vás velmi daleko, a tak musíme být trpěliví a být rádi, že k nám noviny dojdou.

Ještě jednou prosím za prominutí a srdečně vás zdravím.

Marie Brychtová

* * *

Milá naše čtenářko z Austrálie,

pěkně děkujeme za předplatné. Z toho, že jste zapomněla si nic nedělejte, hlavně že jste to hned, jak se říká dala do pořádku a dokonce už poslala předplatné na příští rok.

Posíláme srdečné pozdravy za Vámi do Auustrálie a někdy až budete mít chvíli kdy, nám napište něco o tamnějším životě, naše čtenáře to bude jistě zajímat.

Redakce Hlasu Národa

NAKUSP, B.C., KANADA:

Vele ctená redakcia Hlasu Národa,

posielam Money Order na $20.00 na rok 1978 — na predplatné a ostatek je na pomazani strojov, bo o suchu tieš nepojdu. Ostavam se srdečnim pozdravom

Joseph Pazurik

* * *

Milý náš čtenáři,

dvojnásobné zaplat' Pán Bůh za včasné zaplacení předplatného. Kéž by Váš příklad přiměl ty, kteří čtou "na dluh" k vyrovnání předplatného. Neradi dodávku novin bez osobního odřeknutí totiž zastavujeme a proto jim je posíláme na dluh.

Hojnost zdraví Vám přeje a srdečné pozdravy zasílá

Redakce Hlasu Národa

HOT SPRINGS, ARKANSAS:

Vážení v redakci Hlasu Národa,

pro samou práci jsem se až dnes dostal k dopisu pro vás. Srdečně zdravíme důstojného pána Víta a všechny pracovníky kolem něho. Nedávno nás poctil návštěvou náš dávný přítel pan F. Desenský a manželé Krejčí. Paní Krejčí slíbila, že nám pošle Hlas Národa a druhý den jste nám zaslali poslední číslo vašeho velmi zajímavého časopisu. Posíláme tedy $15.00 na předplatné a $5.00 k uctění památky tragicky zemřelého mladého Mirka Ryse. Během měsíce změníme adresu, takže příští zasílání můžete poslat na naši novou adresu 31 Pullman, Hot Springs. Je to pouze o 3 domy od State St., kde ted' bydlíme a poštu roznáší stejný listonoš, který nás zná.

Stále se těšíme z krásného slunného počasí, růže, které máme pod okny ložnice už po páté kvetou. Přesto; že nám už oběma bylo 71 roků, jsme zdrávi a můžeme pracovat kolem domu. Poslední dobou připravujeme náš příští domov k brzkému přestěhování.

Ještě jednou srdečně zdraví a děkuje za váš velice obsažný týdeník

Karel a Marie Burzinských

* * *

Milí naši Burzinští,

máme opravdu upřímnou radost, že jste rozšířili naši čtenářskou rodinu. Zároveň děkujeme paní L. Krejčí, že vás na náš časopis upozornila. Vám děkujeme za zaslané předplatné a peníze zaslané k památce úmrtí Mirka Ryse. Byla to velká tragédie, z které všichni, kdo jsme jej znali, se těžko vzpamatováváme. Jen Pán Bůh ví, proč si jej povolal k sobě. Rádi vzpomínáme na doby, kdy jsme vás ještě vídávali na "prknech, která znamenají svět", ovšem to už je hezká řádka let. Těší nás, že jste zdrávi a že jste ve svém novém domově spokojeni.

Mnoho srdečných pozdravů od nás všech.

Redakce Hlasu Národa

ELMHURST, NEW YORK:

Vážená redakce,

děkuji vám za zasílání Hlasu Národa a posílám předplatné na rok 1978 na noviny, na které vždy už čekám s radostí a $5.00 na tiskový fond. Velmi dobře píšete a jistě každý si tam najde, co se mu dobře čte. Přeji vám hodně úspěchu a posílám jednu adresu nové odběratelky.

Se srdečným pozdravem

R. Janouchová

* * *

Milá paní Janouchová,

mnohokrát děkujeme za předplatné, za dar na tisk a za získání nové odběratelky. Jste opravdu moc hodná, že se tak staráte. Až budete mít trochu kdy, tak nám zase napište.

Srdečně Vás zdravíme a bud'te tak hodná a někdy si na nás vzpomeňte modlitbou.

Redakce Hlasu Národa

LETHBRIDGE, ALB., KAN.:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

děkuji za noviny, které se mi líbí, nebot' nám přinášejí zprávy ze staré vlasti a nebojí se psát pravdu. Posílám předplatné $15.00 a $10.00 k uctění památky zemřelého manžela, bratra a sestry. To předplatné mně zase pošoupněte do předu. Jsem ráda, že dodávka poštovní se tu trochu zlepšila, takže noviny, na které se těším, dostávám ted' už dříve a pravidelněji. Počasí v západní Kanadě v Albertě je velmi pěkné, úroda byla dobrá a vše se včas sklidilo.

V obchodech už je vidět vánoční zboží, jenže vše je dražší než minulý rok.

S Pánem Bohem

Katherine Pavka

* * *

Milá naše čtenářko,

Pán Bůh zaplat' za předplatné a za slova uznání, která nás potěšila a povzbudila k další práci. Člověk občas přece jen potřebuje slyšet, že to co dělá, se aspoň některým lidem líbí. Jinak by se to opravdu těžko pracovalo. Bud'te hodně zdráva a někdy nám napište, co nového v Kanadě.

S pěknými pozdravy

Redakce Hlasu Národa

LENNON, MICHIGAN:

Dear Sir,

enclosed Money Order for $32.00 for 2 years subscription for Hlas Národa for Mrs. Anna Tomasek, Route 1, Lennon, MI 48449. Thank you, she enjoys reading the newspaper. She is 89 years old. She waits for the delivery of yours newspaper.

Thank you

Mary A. Remondini

* * *

Ctěná redakce,

prosím za odpuštění, že jsem zapomněla, že je čas zaplatit. Děkuji vám, že jste mně poslali upomínku, nechci číst na dluh. Už je mi přes devadesát let a tak zapomínám. Bůh Vám dej mnoho zdraví, Otče Víte, jsem moc ráda, když v sobotu dostanu Hlas Národa.

S pozdravem Vaše čtenářka

Anna Tomášek

* * *

Milá naše čtenářko,

poděkujte Vaší dceři, že nám poslala předplatné a za její milé řádky. Nemusíte se omlouvat, že jste ve Vašem stáří zapomněla, my zapomínáme už ted' a jsme o hodně mladší než Vy. Jsme rádi, že se Vám naše noviny líbí.

Dceru pěkně pozdravujte a někdy se za nás pomodlete.

Hojnost Božího požehnání a zdraví vyprošuje

Otec Vojtěch Vít

JOHN'S MOVING CO.

Stěhujeme odborně cokoliv — kamkoliv v USA (i do Kanady) — nábytek — bytový i kancelářský. Též jednotlivé těžké kusy nábytku — ledničky a pod. při přesídlení z jedné obytné čtvrti do jiné.
Spolehlivě — rychle — bezpečně — Plné pojištění.

Telefon:
463-6015

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

LETEM SVĚTEM

Teherán. — Irán podepsal se Západním Německem smlouvu o dodání před rokem 1985 čtyř atomových centrál, které budou stát 9 bilionů dolarů. Západní Německo už staví v Iránu dvě atomové centrály. Francie se zavázala tam zbudovat další dvě nukleární centrály. Íránská vláda by si přála ještě obdržet 6 až 8 atomových centrál od Spojených států; íránský šach hodlá o této věci jednat s presidentem Carterem za jeho současné návštěvy ve Washingtonu, která se neobešla bez demonstrací levicových studentů.

• • •

Atlanta. — Podle prohlášení dr. William Foegeho, ředitele Národního ústředí pro kontrolu nemocí v Atlantě, je silné podezření, že každoročně umírá na tzv. "legionářskou nemoc" 2 až 6 tisíc občanů Spojených států. Každoročně totiž onemocní 15 až 45 tisíc Američanů na zvláštní druh zápalu plic, proti kterému běžné léčebné metody jsou bezmocné. Je prý možné, že tato choroba je způsobována stejným druhem bakterií, které vyvolávají "legionářskou nemoc". Byla vyslovena domněnka, že tyto bakterie jsou rozprašovány v domech filtry na chlazení a oteplování vzduchu; v oleji těchto filtrů se tento druh bakterií rozmnožuje jako v živné polévce.

• • •

Brusel. — Náruživí milovníci křížovek budou jistě uspokojeni: 38letý Belgičan Henry Blaise sestavil za dobu 8 let obrovskou křížovku, která má 25,000 čtverců, 7,748 slov a má rozměry 3.5 krát 5.5 stop. Znalci křížovek ji prý rozluští za 3 až 4 měsíce, začátečníci za dva roky. Je však nutno umět francouzsky. Kdo by chtěl tuto křížovku obdržet, může napsat jejímu autorovi; k svému dopisu však musí přiložit šek na 28 dolarů.

• • •

Washington. — Arthur Burns, ředitel ústřední federální banky Federal Reserve System řekl, že návrhy presidenta Cartera na zvýšení minimálních mezd, poplatků na pensi Social Security a daní z energetických zdrojů a z investic vyvolaly mezi průmysloníky a podnikateli velmi vážné obavy, že tyto kroky budou mít nepříznivé následky na americkou ekonomii. Ve snaze o snížení vzrůstu inflace a o udržení mezinárodní hodnoty dolaru ústřední banka prý má v plánu zpomalit vzrůst oběživa i umělé měny v příštím finančním roce.

• • •

Chicago. — Nina Klarichová, náměstek místopředsedy oddělení ekonomických a obchodních studií v bance "First National Bank of Chicago", předpovídá městu Chicagu velmi příznivý příští ekonomický rok. Předpovídá silný vzrůst v detailním prodeji, zejména v oboru trvanlivého zboží, v důsledku rozmachu stavebního průmyslu, zvýšení osobního příjmu a snížení nezaměstnanosti. Ceny spotřebního zboží stoupnou asi o 5.8 procenta oproti letošnímu zdražení o 6 procent. Ve třetím čtvrtletí letošního roku klesla v Chicagu nezaměstnanost na 4.5 procenta, zatím co celonárodně mají USA 6.8 procenta nezaměstnaných; tato klesající tendence nezaměstnanosti v Chicagu prý potrvá. Osobní důchod vzroste o 10 procent na 100 bilionů dolarů; této výše bude dosaženo v Chicagu po prvé v dějinách. V ekonomickém životě tohoto města však zůstávají dvě nepředvídatelné veličiny, které mohou pozměnit tyto optimistické předpovědi: 1. situace ocelářského průmyslu i některých jiných průmyslových odvětví v důsledku konkurence ciziny; 2. velký počet mladých lidí, opouštějících školu a přicházejících na trh práce. — (Specialistka Klarichová snad ještě měla přidat třetí faktor: nepřetržitý příliv do města nových Mexikánů, přijíždějících do Spojených států ilegálně a kteří ubírají Američanům pracovní místa.)

• • •

Manila. — V prosinci 1976 bylo v Tripolisu v Libyi uzavřeno příměří mezi vládou filipínského presidenta Ferdinanda Markose a mohamedánskými povstalci v jižní části ostrova Mindanao, požadujícími autonomii anebo úplnou samostatnost; bylo rozhodnuto, že tento problém bude vyřešen vyjednáváním. Nyní však filipinská vláda zahájila proti mohamedánům jižního Mindanao a přilehlých ostrovů velkou ofensivu pod záminkou, že stále porušují příměří. Tyto válečné operace a jejich rozsah jsou drženy v tajnosti; Markos v nich také nalézá ospravedlnění dalšího udržování výjimečného stavu na Filipínách, jakož i pronásledování katolické církve, která kritizuje jeho diktátorskou politiku. Proti Markosově manilské vládě se ale hlavně bouří komunisté NPA (Nová lidová armáda), kteří mají v pohotovosti asi 2,000 bojovníků, operujících v málo zalidněné střední a východní části ostrova Luzonu a na východě ostrova Mindanao.

• • •

Taipeh. — Diplomatičtí znalci se domnívají, že při poslední návštěvě U.S. státního tajemníka Vanceho v Pekingu Washington tajně přijal tři požadavky rudé Číny: budoucí přerušení diplomatických vztahů s Taiwanem, zrušení smlouvy o vzájemné obraně z roku 1954 a odvolání 1,200 zbývajících amerických vojenských poradců z Taiwanu. Washington se nyní pokouší obdržet od Pekingu záruky na to, že Čína bude respektovat bezpečnost Taiwanu, kde si Spojené státy chtějí udržet svou ekonomickou přítomnost. Washington hledá vhodnou formuli, která by v budoucnu určovala vztahy USA k Taiwanu. Peking už zamítl uznat dvě možné formule: přítomnost jednoho U.S. velvyslance v Pekingu a druhého v Taipeh, jakož i velvyslanectví v Pekingu a diplomatické zastoupení nižšího řádu v Taipeh. Japonsko už přerušilo diplomatické vztahy s Taiwanem a jmenovalo velvyslance pouze do Pekingu, avšak udržuje si velmi úzké hospodářské vztahy s tímto ostrovem prostřednictvím jedné soukromé japonské firmy v Taipeh. Spojené státy nyní hledají takovou formuli, která by byla zároveň jakousi zárukou bezpečnosti ostrova; pomýšlejí v Taipeh na vztahy, které by si uchovaly jakýsi úřední charakter, ačkoliv by snad v mezinárodním právu byly nezvyklé. — Američtí vojenští znalci myslí, že Peking se neodváží napadnout Taiwan vojensky, protože tento ostrov má velmi dobře vycvičenou a vyzbrojenou moderní armádu, která je schopna ubránit ostrov, anebo aspoň způsobit čínské komunistické armádě tak citelné ztráty a škody, že by se dobytí ostrova Číně nevyplatilo. Proto se má za to, že Peking bude raději nadále vyčkávat a pozorovat vývoj událostí.

• • •

Lisabon. — Hospodářská situace Portugalska je velmi neutěšená. Obchodní bilance se zahraničím je silně schodková. I když byla portugalská měna — escudo — letos devalvována o 22 procent, obchodní schodek se odhaduje na 1.2 bilionu dolarů. Portugalsko musí dovážet všechny hlavní suroviny a stroje; vyváží textil, korek a víno. Vývoz těchto produktů je však v přítom-

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

2051 Park Road, N.W., Washington, D.C. 20010

SCHŮZE ZASTUPITELSTVA RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Ve dnech 5. a 6. listopadu zasedalo zastupitelstvo Rady svobodného Československa v Torontě za hojné účasti členů z Kanady, Spojených států i Evropy. Rudolf Fraštacký byl jednomyslně znovuzvolen předsedou a místopředsedy byli zvoleni Čeněk Torn a dr. Jozef Mrázek. Nominační komise navrhla doplnění zastupitelstva o nové členy s přihlédnutím na zastoupení mladší generace a na úměrný počet Čechů a Slováků, žen, posrpnových exulantů a exulantů žijících v Evropě.

Do čela nového výkonného výboru byl doporučen jeho dosavadní předseda dr. Mojmír Povolný, za místopředsedy dr. Martin Kvetko a dr. Vladimír Krajina a za generálního tajemníka dr. Jiří Horák. O nich, jakožto i o dalších nově navržených členech výkonného výboru se bude hlasovat per rolam.

Předseda zastupitelstva Rudolf Fraštacký zdůraznil ve svém proslovu, že exulantská akce se musí opírat o tři faktory: 1. Musí se včlenit do současného mezinárodního vývoje a zasadit do něho náš boj o svobodné a nezávislé Československo. Détente neodmítáme, avšak musí být taková, aby zmírnila politický útlak a posílila demokratické aspirace našeho lidu v jeho touze po svobodě a nezávislosti a zejména, aby respektovala důležitou otázku lidských práv. 2. Akce bude úspěšná jen, bude-li se opírat o důkladnou znalost tužeb a přání zotročeného domova a o základní poznatky jeho politického, kulturního, hospodářského a sociálního vývoje. K tomuto bodu předseda Rudolf Fraštacký výslovně uvedl, že "v exile sú kruhy, ktoré považujú Chartu 77 len za dielo komunistov. Pri tom si kritici neuvedomujú, že sa vo svojom postoji ku Charte dostali na tú istú rovinu s komunistickým režimom, ktorý tvrdí, že ide o skupinu samozvancov a nespokojných stroskotancov ... tento názor musíme odmietnut'. Charta 77, ktorú podpísalo aj niekol'ko katolických a československobratrských kňazov a l'udí, ktorí s politikou strany nemajú nič spoločného, vytvorila politickú základnu vel'mi širokú, na ktorej sa zišli komunisti a nekomunisti ... je to akýsi minimálny program na záchranu ohroženej podstaty národného života. Tak sa javí Charta aj nám vo vedení Rady. Pre nás, ktorí máme na programe boj za obnovenie slobody, demokracie a nezávislosti, Charta nemôže úplne vyhovovat' ... Musíme si však uvedomit', že vo svete mala takú ozvenu ako nič od osudových mesiacov liberalizácie v rokoch 1968 a 1969. Tvrdím, že by sme v exile nemohli obstát' politicky, keby sme neposkytli všestrannú podporu tomuto minimálnemu politickému programu zotročeného domova."

Jako třetí faktor Rudolf Fraštacký uvedl požadavek jednotného exilu. V tomto bodě, jak pravil, je třeba mnoho zlepšit. Je třeba předat práci mladší generaci, zlepšit spolupráci s vrcholnými krajanskými organizacemi v Americe, Kanadě, Austrálii i Evropě a je nutno pracovat pro lepší vztahy mezi Slováky a Čechy v exilu.

Předseda výkonného výboru dr. Mojmír Povolný potom uvedl debatu o zprávě za uplynulé tříleté funkční období výkonného výboru, na jejíž přípravě se vedle předsedy, místopředsedy dr. Jozefa Mrázka a politického tajemníka dr. Jiřího Horáka podíleli dr. Martin Kvetko a Radomír Luža. O zprávě, která byla členům zastupitelstva předem rozeslána, byla debata, v níž byla přednesena řada návrhů, týkajících se příští činnosti, včetně přípravy oslav šedesátého výročí republiky. Edmund Řehák podal zprávu o činnosti v Evropě a byla schválena finanční zpráva pokladníka Vavro Ryšavého.

V dalším jednání byly odhlasovány některé změny ve stanovách RSČ, včetně doložky, že jedním ze základních cílů Rady je boj proti komunismu. Byly schváleny dvě resoluce. V první se zdůrazňuje, že RSČ stojí na principu humanitní demokracie a celistvosti československé republiky a že tudíž nemohou být členy osoby, které jsou činny v organizacích, jež tyto zásady odmítají. Druhá resoluce obsahuje poselství k domovu. Byla vzdána čest památce prvního mluvčího Charty 77, dr. Jana Patočky a bylo vzpomenuto všech těch, kteří jsou režimem persekuováni pro své přesvědčení.

Před ukončením schůze byly poslány pozdravné telegramy ministerskému předsedovi Trudeauovi a presidentu Carterovi. (RSČ)

□

NÁBOŽENSKÝ ÚTLAK V ČESKOSLOVENSKU

Z Říma došla zpráva, že na synodu, který se tam konal v září, promluvil jménem biskupů v Československu biskup Mons. Julius Gábryš, apoštolský administrátor v Trnavě o náboženské situaci v Československu, zejména o poměrech v náboženském vyučování.

V rozporu s oficiálním tvrzením komunistické vlády se připravují nové formy útlaku. Žádost, aby bylo dovoleno vyučovat náboženství v kostelích byla zamítnuta a vyučování náboženství na školách se kladou nejrůznější překážky, zejména pomocí nátlaku na rodiče, jimž se hrozí ztrátou zaměstnání a p. Mons. Gábryš prohlásil, že za této situace vyučování náboženství na školách zmizí úplně.

(RSČ)

nosti brzděn všeobecnou těžkou hospodářskou situací, která donucuje zákaznické země omezovat svůj dovoz. Mezinárodní měnový fond vyslovil ochotu půjčit Portugalsku 750 milionů dolarů na splacení jeho obchodního schodku, avšak určil tvrdé podmínky pro tuto půjčku: Portugalsko musí mít pro nápravu své ekonomie vyrovnaný roční rozpočet, musí omezit dovoz spotřebního zboží, musí devalvovat escudo o dalších 14 procent a smí zvýšit mzdy pouze o 15 až 20 procent, ačkoliv se čeká, že i tak inflace dosáhne v Portugalsku 30 procent. Socialistická vláda Mario Soaresa musila tyto podmínky přijmout, protože ji nic jiného nezbývá: neměla by devisy pro placení svého dovozu. V rozpočtu na rok 1978 byly drasticky sníženy veřejné výdaje, v důsledku čehož bylo nutno upustit od uskutečnění některých sociálních a infrastrukturálních projektů: od modernizace dopravních prostředků a cest, od stavby škol ,nemocnic a továren atd. Na druhé straně mají být zvýšeny daně. Politická opposice se dosud staví odmítavě k tomuto vládnímu plánu pro nápravu hospodářské situace země. Jeho provedení si vyžádá další oběti a utažení pásků ze strany obyvatelstva, které je stále více nespokojeno kvůli zhoršující se hospodářské situaci. Jsou i obavy, že mezi lidem by mohlo dojít k výbušným projevům nespokojenosti, na kterou komunisté jen čekají.

• • •

New York. — Valné shromáždění OSN přijalo 131 hlasy proti jednomu (Izrael) — (7 zemí, — mezi nimiž byly i Spojené státy — se zdrželo hlasování) — rezoluci, předloženou Egyptem, podle které zakládání židovských kolonií na okupovaných arabských územích, včetně Jeruzaléma, nemá žádnou právní platnost a je vážnou obstrukcí proti úsilí o uzavření trvalého a spravedlivého míru na Blízkém východě. Izrael se má zdržet v územích, dobytých od roku 1967, od provádění změn povahy právní, zeměpisné a národnostní.

• • •

Tokio. — Japonsko se zajímá o obchodní vztahy s komunistickou Čínou, avšak přitom si chce udržet také své obchodní vztahy s Taiwanem. V roce 1976 dosahoval japonský obchod s Pekingem výše tří bilionů dolarů — z toho export dosahoval 1.6 bilionu dolarů a import 1.3 bilionu — s Taiwanem však činil 4.1 bilionu dolarů. Japonsko doufá, že jeho obchod s komunistickou Čínou vzroste následkem rozhodnutí nové čínské vládní skupiny, zdůrazňující potřebu hospodářského rozvoje Číny s výpomocí kapitalistickýdh zemí. V žádném případě se však nechce vzdát svého obchodu s Taiwanem, kde učinilo investice ve výši 250 milionu dolarů. Japonsko dováží z Číny zemní olej a uhlí. Může však dovést jen omezené množství čínského oleje (jen asi 12 až 15 milionů tun ročně, což je pouze 10 procent japonské spotřeby) — protože japonské rafinérie nejsou schopny zpracovávat tento olej, obsahující vysoké procento parafinu; nerafinovaného čínského oleje může užívat pouze jako paliva v termických elektrárnách. Uhlí doveze asi 5 milionů tun ročně. Číně pak dodává dopravní prostředky, vybavení oceláren, technologii, stroje a výbavu, potřebné pro důlní těžbu a těžbu zemního oleje.

• • •

Bangkok. — Na radu Spojených států a Japonska nekomunistické země jihovýchodní Asie — zejména Malajsko, Thajsko a Indonésie — zvrátily v posledních měsících svou dřívější politiku a usilují o oblevu ve vztazích s komunistickými zeměmi Indočíny. Oboustranným vyjednáváním o vzájemných sporných otázkách se chce dosáhnout "mírového soužití". Mezi Thajskem a komunistickou Kambodží došlo jen letos asi k 400 pohraničním srážkám, při kterých přišly o život desítky lidí. Thajsko obviňuje Kambodžu z invaze do thajského pohraničního pásma, zatímco Kambodža obviňuje Thajsko, že nechává protikomunistické uprchlíky napadat její území. Obě země vyslovily přání urovnat tento pohraniční spor vyjednáváním. Při těchto snahách o mírové soužití, normalizaci vztahů a hospodářskou spolupráci však obě strany se pod povrchem připravují na válku, a to jak na poli ideologicko-politickém, tak i vojenském. Žádná strana ve skutečnosti nedůvěřuje totiž druhé. Nekomunistické země se stále obávají komunistické expanse, protože jejich komunističtí sousedé poskytují hospodářskou i vojenskou pomoc domácím komunistickým guerilům. Vědí, že komunismus je chce nakonec všechny pohltit. Přítomnost 80,000 kambodžských uprchlíků v Thajsku také přispívá ke stálému napětí mezi oběma zeměmi.

• • •

Chicago. — Ve Spojených státech stouply v posledních pěti letech krádeže v obchodech o 73 procent. V roce 1976 bylo v amerických detailních obchodech ukradeno věcí za 7.2 bilionu dolarů. Hlavními pachateli těchto krádeží jsou samotní zaměstnanci obchodů a mládež. Zjistilo se, že ženy kradou více než muži, avšak tato okolnost se přičítá tomu, že obyčejně ženy chodí více na nákupy než muži. V Illinois Sdružení detailních obchodníků chce v letošní předvánoční době vést proti těmto krádežím nelítostný boj.

• • •

Washington. — Podle prohlášení Státního departmentu Kuba ignorovala svůj slib, učiněný letos na jaře, že sníží počet svých vojáků v Angole, a naopak o 20 procent jej zvýšila. Kubánští vojáci pomáhají marxistickému režimu Angoly bojovat proti nekomunistickým guerilovým hnutím, jež dosud vedou proti němu občanskou válku. V Angole je nyní 23,000 kubánských vojáků, v Mozambiku 650, v býv. francouzském Kongu 400, v Tanzánii asi 500 a v Habeši 400. Washington dal kubánské vládě na vědomí, že přítomnost kubánských vojáků v Africe by mohla mít nepříznivý vliv na snahy o normalizování vztahů mezi Kubou a Spojenými státy.

• • •

Mogadishu. — Protože sovětská vláda dodává habešskému marxistickému režimu zbraně k boji proti somálským povstalcům na poušti Ogaden, vláda Somálska se rozhodla přerušit tříletou smlouvu se Sovětským svazem o vzájemném přátelství, zavřela sovětské základny na svém území a vypověděla ze země všech 2,000 sovětských vojenských i technických poradců i s jejich rodinami. Tito musili opustit Somálsko o weekendu 20. listopadu. Před odjezdem do své socialistické vlasti si nakoupili velká množství šatstva a prádla, jichž je v komunistickém ráji nedostatek, a zároveň západní literaturu a pásky s rockovou muzikou, jichž prodej je v komunistické zemi nemyslitelný. Somálsko zároveň přerušilo diplomatické vztahy s Kubou a vypovědělo 44 kubánských vojenských poradců. Hned nato somálská vláda zahájila vyjednávání s americkou misí o dodávkách amerických zbraní pro somálskou armádu.

• • •

Bangkok. — Thajská vláda ve snaze o dosažení oblevy ve vztazích s komunistickým Vietnamem oznámila, že nyní už nebude dovolovat lodím s vietnamskými uprchlíky přistávat na thajském pobřeží. Hned nato dala odvléci do moře lod' se 168 vietnamskými uprchlíky, muži, ženami i dětmi, která se pokoušela zakotvit u thajského pobřeží 480 mil jižně od Bangkoku. Thajská vláda kromě toho, že nechce na sebe pohněvat vietnamské komunisty, se zároveň obává přílišného přílivu vietnamských uprchlíků, kdyby je nadále přijímala. V posledních měsících v Thajsku stále vzrůstal počet uprchlíků z Vietnamu; v červenci jich bylo 190, avšak v říjnu už 858.

• • •

Panama City. — Ekonomie Panamy je v neutěšeném stavu. Hrubý národní důchod zůstává stále na stejné výši 2.2 bilionu dolarů, někdy i klesá, nezaměstnanost činí 10 procent, počet obyvatel vzrůstá o 3 procenta ročně a v posledních pěti letech neučinila cizina v zemi žádné investice pro vážné obavy, že území Panamy by se mohlo stát kvůli kanálu místem konfliktu se Spojenými státy. Kdyby byla schválena nová smlouva o Panamském průplavu, bylo by to velmi prospěšné pro ekonomii Panamy; Panama by dostávala od Spojených států celkem asi 64 milionů dolarů ročně za užívání kanálu (10 milionů dolarů přímo a 30 centů za každou přepravenou tunu) — na místo nynějších 2.3 milionu dolarů; zrušením kanálové zóny by její území bylo otevřeno obchodnímu a průmyslovému rozvoji; Panama by obdržela cennou infrastrukturu, včetně přístavů Balboa a Colon, které by bylo možno rozšířit a zmodernizovat, a 47 mil dlouhé transisimické železnice, jediné železnice v celé Panamě. Také cizí kapitál by opět přicházel do země, takže by bylo možno uskutečnit různé hospodářské projekty, například otevření plánovaného měděného dolu Cerro Colorado, které bude stát na 850 milionu dolarů. Podle odhadů toto bohaté ložisko měděné rudy obsahuje na jeden bilion tun mědi.

JÁRA KOHOUT:

SATIRA

Kdysi jsme doma měli satirické časopisy. Byl to pravičácký "Šejdrem" a levičácký "Trn". My za hranicemi máme "Bič", který vydává bývalý poslanec Alois Čížek v Paříži. Doma mají vládní "Dikobraz", ve kterém je už 25 let stále opakovaná satira no slovo "nemáme". A tak se z toho časopisu dozvídáme o starostech strany, která prohlašuje, že má ráda kritiku! ! ! Protože ji má ráda, sama si ji na sebe píše v tom svém vládním plátku, který se zove "Dikobraz".

Stále mám možnost pročítat si Rudé Právo. Novinové titulky jsou v něm stejné, jako byly hnedle před třiceti roky. Jednotvárně se opakují. V Rudém Právu znovu a znovu čteme: "Žít plným životem nové epochy!" "Dojička Vavřincová Nána, byla vyznamenána." "Kdo nepracuje, at' nejí!" "Bojujeme proti zmetkům, úplatkům, ulejvákům absentismu a mandelince bramborové". "V Sokolově zapálili vysokou pec a náhodou shořela celá! Nedáme jíst tomu, kdo s námi nebude souhlasit!" "JZD potřebuje mladé lidi!" "Dáš-li více pice, utopíš se v mlíce!" "Jedině když odchatujeme, ublížíme kapitalistům!" "Kdo nekrade, okrádá rodinu!" "Lidská práva? Nikakdá!" Dikobraz i Rudé Právo jsou oba humorné časopisy.

Satira byla a bude. V první světové válce Karel Hašler ve svém kabaretě satirou boural Rakousko. V Červené Sedmě si velmi ušlechtilá politická satira všímala chyb v začátcích naší mladé republiky. Později v Červeném Esu do toho řezali kabaretně z leva. Hlavně pichal do legionářů.

V našem Divadle komiků Ferenc Futurista a já jsme měli jednu hru naplněnou politickýma šprt'ouchlatama. Hra se jmenovala: "Všechno švindl". V jiných neutrálních hrách jsme občas měli politickou forbínu. Jednou na mě Ferenc vymyslel kulišáka. To bylo v té krásné době mezi dvouma válkama. Ministrem zahraničí byl doktor Edvard Beneš, který — jak známo — byl menší postavy. Ferenc přitáhl na scénu kufr a postavil ho na zem. Ptám se: "Kam jedete?" On: "My jedeme do Ženevy!" Já: "Jak to?" "No já a ministr zahraničí!" "Kde ho máte? Vždyt' tu není!" Ptám se já a Ferenc na to: "Jak pak né. Stojí za tím kufrem!"

Hnedle 30 let jsem před radiovým mikrofonem z Paříže, z Mnichova, z New Yorku vyráběl satiru a dnes, kdy máme Helsinky a Détente, se mi zdá, že jsem kapánek přeháněl, když jsem ministru Nejedlému říkával "Rudý děda" a Zápotockému "Ušaté torpedo." No, to víte, každá satira tak trochu potýrá. Úplně marné to nebylo, jak ukazuje Charta a nově vyemigrovaní. Vždy jsem ve svých radiových programech říkal: "Pojd'te blíž, abyste lépe slyšeli! Pojd'te blíž!" Poslechli mě a šli blíž. Ted' jsou tady. Jo, satira je nebezpečná.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

Pro ty, kteří se zajímají o českou historii,
vyšla kniha JOSEFA PEKAŘE
O smyslu českých dějin
Soubor 16 statí o klíčových osobnostech a událostech českých dějin. 400 stran. — Cena $9.00. Knihy má na skladě:
Velehrad,
2657-59 S. Lawndale Ave.,
Chicago, IL 60623
nebo v Ohiu: Václav Hesoun,
Box 344, Cleveland, OH 44127

SPORT

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

14. kolo —

BRNO—SPARTA 3:3

Velká bitva v Brně, remiza je dalším úspěchem Pražanů.

KOŠICE—KLADNO 3:3

Kladno se prosadilo až v závěru dvěma brankami, které znamenaly zisk bodu.

VÍTKOVICE—LITVÍNOV 6:4

Litvínovští měli vítězství na dosah, ale Vítkovičtí je v dramatickém závěru přehráli.

Č. BUDĚJOVICE—PARDUBICE 7:5

Bylo to drama až do konce zápasu, ve kterém zaslouženě zvítězili domácí.

PLZEŇ—BRATISLAVA 3:2

Plzeň zaznamenala cenné vítězství, naopak hosté zůstávají na dně ligové tabulky.

TRENČÍN—JIHLAVA 0:6

Vojáci Trenčína dlouho vzdorovali mazákům z Jihlavy, kteří nakonec nováčkům uštědřili lekci.

15. kolo —

SPARTA—PLZEŇ 8:3

Závěrečnou třetinu vyhráli Sparťané 5:1, a tím i dva body.

Č. BUDĚJOVICE—KLADNO 4:2

Kladno prohrávalo v první třetině 0:4, ani zlepšený výkon v další části neodvrátil porážku.

LITVÍNOV—TRENČÍN 3:1

Domácí získali dva body, ale na ledě bylo tentokrát nervozity víc než hokeje.

JIHLAVA—BRNO 1:1

Jihomoravské derby bylo velikou bitvou, v níž brněnský brankář Dzurilla ukázal reprezentační formu.

BRATISLAVA—KOŠICE 7:2

Domácí konečně zabrali, na vítězství čekali od 4. kola.

VÍTKOVICE—PARDUBICE 7:3

Vítězství Vítkovic je zasloužené a je úspěchem celého mužstva.

Tabulka po 15. kole

	Litvínov	67:38 23
2.	Sparta Praha	45:29 23
3.	Kladno	67:38 22
4.	Dukla Jihlava	49:35 18
5.	Č. Budějovice	58:48 18
6.	Pardubice	50:50 17
7.	Vítkovice	55:45 13
8.	Brno	44:50 10
9.	Dukla Trenčín	37:58 10
10.	Plzeň	45:69 10
11.	Košice	40:82 9
12.	Bratislava	43:58 7

Nejlepší střelci

16 gólů — Ed. Novák (Kladno); 15 gólů — Ulrych (Litvínov); 14 gólů — Pouzar (Č. Budějovice).

★

I. národní liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

Skupina A — 14. kolo

Sokolov—Příbram 0:0, Vlašim—Chomutov 1:0, Viktoria Žižkov—Kladno 1:0, Č. Budějovice—Benešov 4:0, Ústí nad Labem—Mladá Boleslav 0:2, Xaverov—RH Cheb 3:1, VTJ Tachov—VTJ Žatec 2:0, Děčín—VTJ Tábor 2:1.

První tři týmy v tabulce

1.	Příbram	33:11 22
2.	Vlašim	31:12 20
3.	Mladá Boleslav	25:15 18

Skupina B — 14. kolo

Jablonec—Třinec 2:0, Pardubice—Vítkovice 1:0, Frýdek-Místek—Olomouc 3:1, Vsetín—Bohumín 1:1, Opava—Poruba 1:2, Havířov—Liberec 1:0, Hradec Králové—Gottwaldov 3:2, Mor. Ostrava—KPS Brno 1:0.

První tři týmy v tabulce

1.	Opava	18: 18
2.	Hradec Králové	19:16 18
3.	Jablonec	17:6 17

Skupina C — 15. kolo

Púchov—VSS Košice 1:1, Michalovce—Bardejov 2:0, Humenné—RH Bratislava 1:0, Nitra—Spišská Nová Ves 5:1, Martin—Trebišov 3:0, Kys. Nové Mesto—Senica 1:0, Komárno—Dubnica 1:1, Pov. Bystrica—Ružomberok 1:0.

První tři týmy v tabulce

1.	Nitra	38:15 23
2.	VSS Košice	31:18 22
3.	RH Bratislava	33:14 21

★

PRVNÍ LIGA KOPANÉ má reprezentační přestávku. Nejdříve hraje přátelsky s Maďarskem a potom poslední utkání s Walesem, které bude tečkou za kvalifikací na mistrovství světa 1978.

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

Československo—Wales 1:0

V příštím čísle najdete podrobnější zprávu o tomto utkání.

Rumunsko—Jugoslávie 4:6, hrálo se v Bukurešti před 30 tisíci diváky. Vítězové si tak uchovali naději na postup do Argentiny. O všem rozhodne utkání Jugoslávie—Španělsko.

Tabulka:

1.	Španělsko	3	3:1 4
2.	Rumunsko	4	7:8 4
3.	Jugoslávie	3	6:7 2

Kuvajt—Hongkong 4:0, Irán—Jižní Korea 2:2. Tabulka asijsko-oceánské skupiny

1.	Irán	5	6:2 8
2.	Jižní Korea	7	7:6 8
3.	Austrálie	6	11:6 7
4.	Kuvajt	6	11:6 7
5.	Hongkong	6	3:18 0

Nigérie—Tunisko 0:1. Tabulka africké skupiny:

1.	Nigérie	4	5:4 3
2.	Tunisko	2	1:0 3
3.	Egypt	2	3:5 2

★

Přátelské mezistátní zápasy

ČESKOSLOVENSKO—MAĎARSKO 1:1

V čs. dresu nastoupilo dost nováčků, ale doplněni přece jen už zkušenými hráči, vytvořili jedenáctku, která si dala pod Ondrušovou taktovkou do vínku — velkou bojovnost a snahu po nejlepším výsledku. Právě to v posledních zápasech mistrům Evropy už chybělo, a proto nestačila ani jejich rutina k postupu do závěru MS v Argentině. Brankář Hruška měl úspěšný debut, obrana zahrála na jedničku, záloha především v prvním poločase zatlačila soupeře víc do obrany, v útoku se dá oběma křídlům (Masný, Mráz) vytknout delší držení míče a Kroupa neměl střelecké štěstí. Mohl dát gól, když pohotově a prudce vystřelil, ale agilní, nešťastný Bílský stál jeho střele v cestě, když míč už směřoval do opuštěné maďarské branky. Příchod Nehody a Gajdůška, byť na poslední čtvrthodinu, byl přínosem. Největší slabinou čs. mužstva je proměňování brankových příležitostí. Maďarům chyběly výrazné individuality jako Török, Pinter, Nyilasi (poslední dva dali po gólu Bolívii) a hráli s druhým gólmanem. Branky: 65. min. Varadiho trestný kop z 30 metrů vyrazil Hruška na roh, po jeho zahrání čs. obrana zaspala a Halász, nováček v mužstvu, zblízka lehkou umístěnou střelou překonal Hrušku — 0:1. 86. min. Po útoku z levé strany přit'ukl dozadu Ondruš míč Nehodovi a jeho střela prošla za záda maďarského brankáře — 1:1.

Sestava čs. týmu: Hruška (Bohemians) — Barmoš (Inter, Ondruš (Slovan), Fiala (Dukla Praha), od 46. min. Vojáček (Ostrava), Gogh (Slovan), od 46. min. Fiala — Jarůšek (Brno), Kozák (Lok. Košice), Bilský, od 74. min. Gajdůšek (oba z Dukly Praha) — Masný (Slovan), Kroupa (Brno), Mráz (Dukla B. Bystrica), od 74. min. Nehoda (Dukla Praha).

*

Polsko—Švédsko 2:1, Itálie—junioři Juventus Turín 9:1, příprava Italů na kvalifikaci MS.

*

— **Mužstvo River Plate** se stalo vítězem argentinského šampionátu po vítězství 4:2 nad týmem Ferrocarzil. Na druhém místě skončilo Independiente.

*

Fotbalisté Dynama Kyjev porazili v posledním ligovém kole mužstvo Araratu 2:0 a se ziskem 43 bodů se stali vítězi ligového ročníku SSSR. Na druhém místě skončilo Dynamo Tbilisi.

*

Maďarsko B—Československo B 2:1

Čs. tým byl rychlejší, houževnatější, ale převahu nedokázal vyjádřit brankami. Branky: Fülop, Tóth — D. Herda (Slavia Praha).

*

Maďarsko—Československo do 21 let 2:0

Maďarští i čs. hráči vyhráli své kvalifikační skupiny ME. Domácí nastoupili kompletní, hostům však chybělo šest hráčů a to bylo na výkonu celého týmu znát.

★

Kvalifikace dorostenců na turnaj UEFA 1978 v Polsku

Československo—Maďarsko 1:1

Čs. dorostenci zvítězili ve Švédsku 4:2, Maďaři ve Švédsku prohráli 0:1 a doma vyhráli 4:0. Vítěz tohoto střetnutí měl postup do finálových bojů téměř jistý. Tato skutečnost poznamenala také hru v úvodu utkání. Oba týmy hrály nervózně, z toho pramenily nepřesné přihrávky a téměř žádná střelba. Nervozity se zbavili dříve Maďaři. Ve 14. min. se ujali vedení, když k míči se dostal po chybném výkopu od branky Tassi, nahrál Kardosovi a ten skóroval — 0:1. V 16. min. po kopu z rohu střílel Jenčík hlavou a obránce Juracsik vykopl míč z brankové čáry. Od této chvíle získali čs. dorostenci opravdu trvalou převahu a zbytek prvního poločasu se dohrál většinou před brankou soupeře. Další dvě příležitosti čs. mužstva zůstaly nevyužity, když maďarský brankář Novak vždy zázračně zachránil. Druhý poločas začal opět drtivým náporem čs. fotbalistů, kteří mohli dát nejméně čtyři góly, všechny měl na kopačce Jenčík. Neproměněné šance čs. týmu na klidu nepřidaly, nakonec v hodině dvanácté, minutu před koncem se mu podařilo vyrovnat a vybojoval si tak bod naděje pro postup. Comisso přihrával před branku a Jenčík vyrovnal. K nejlepším hráčům patřil levý obránce Gabriš, v záloze Gábor a v útoku Jenčík, až na smůlu při zakončování akcí.

Sestava čs. týmu: Beran (Slavia Praha) — Kružliak

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, přede lejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!",

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
5234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE
Veskerá Tuzexová služba
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

(Inter), Šubrt (Teplice), Janů (Č. Budějovice), Gabriš (RH Bratislava) — Gábor (Žilina), Korejčík (Plzeň), od 63. min. Loder (Sparta), Chovanec (Příchov) — Homola (Opava), Jenčík (Humenné), Vágner (Sparta), od 68. min. Comisso (Poprad).

POK

★

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

NHL VE ČTVRTINĚ

Nejvyšší hokejová profesionální americko-kanadská soutěž, Národní hokejová liga, NHL, má za sebou zhruba čtvrtinu letošních bojů. Montreal Canadiens, Buffalo Sabres, Philadelphia Flyers a Chicago Black Hawks jsou celky, které se usadily v čele jednotlivých divizních skupin. Poznamenejme hned v úvodu, že ani v jednom případě nejde o větší překvapení. Musíme však dodat, že v detailech nalezneme ve srovnání s průběhem loňské soutěže podstatnější rozdíly. Tak například hned vítěz Stanleyho poháru z posledních dvou sezón, tým Montreal Canadiens, má přes jasné vedení v Norrisově divizi ve výkonu určité výkyvy. Měl například nečekaně mnoho práce ve Washingtonu s průměrným týmem místních Capitals, a doma dokonce odešel z ledu poražen jedním z nejslabších celků, klubem Minnesota North Stars. V Norrisově divizi je vcelku podle očekávání na druhém místě mužstvo Los Angeles Kings, určitým překvapením je však slušná pozice a patnáctibodový zisk týmu Detroit Red Wings, jenž se navíc právě posílil na důležitém místě vedoucího útočné řady.

Do Detroitu přestoupil z mužstva Birmingham Bulls bývalý československý reprezentant, Václav Nedomanský. Jen pro zajímavost dodejme, že nedávný Nedomanského spoluhráč, rovněž bývalý československý reprezentant, Richard Farda, nyní hraje za celek Servette Ženeva, a je nejlepším hokejistou ve Švýcarsku, kde požádal o politický asyl.

Vrat'me se ted' k Norrisově divizi už jen konstatováním, že tabulku uzavírají tým Pittsburgh Penguins a Washington Capitals, přičemž ovšem washingtonští už mají za sebou řadu těžkých zápasů na cizích kluzištích, neboť jejich stadión — Capital Centre — byl na několik týdnů pronajat pro jiné účely.

V Adamsově divizi nepřekvapuje první místo celku Buffalo Sabres tak, jako skutečnost, že druhá příčka patří mužstvu Toronto Maple Leafs a teprve třetí jsou hráči Boston Bruins, kteří měli slabší vstup do letošní sezóny, než bývá jejich zvykem. Čtvrtý celek divize, Cleveland Barons, patří k slabším účastníkům nejvyšší profesionální americko-kanadské hokejové soutěže. Patrickovu divizi vede klub Philadelphia Flyers jen těsně před newyorskými Islanders a celky Atlanta Flames a New York Rangers. Jako obvykle má tato divize v průměru vyšší úroveň než divize ostatní, letos se ovšem postup do Stanleyho poháru řídí novými spravedlivějšími pravidly, takže při slušném bodovém zisku se do závěrečných kol mohou probojovat třeba všechna tato čtyři mužstva. K pravidlům se vrátíme. Nejdříve si však povíme o poslední divizi NHL, Smythově, v níž hrají prim letos podstatně suverénnější hráči celku Chicago Black Hawks. Zbývající mužstva, Colorado Rockies, Saint Louis Blues, Vancouver Canucks a Minnesota North Stars patří pouze k průměru Národní hokejové ligy.

51. sezóna NHL má letos některé zvláštnosti. Změna je především v systému postupu jednotlivých mužstev z divizí do bojů o Stanley Cup.

Dále hraje každé mužstvo s každým bez ohledu na divizní příslušnost. Ale s nejlepšími dvěma týmy každé divize postupují do bojů o Stanley Cup čtyři další oddíly s nejvyšším bodovým ziskem, bez ohledu na to, jak se v divizích umístí. Je to tak rozhodně spravedlivější. V minulosti se totiž často stávalo, že do závěrečné soutěže o Stanleyho pohár postoupila nějaká slabší mužstva jen proto, že měla slabší konkurenci ve své divizi, zatímco mužstva s mnohem lepším bodovým ziskem do soutěže nepostoupila, protože jejich divize byla prostě "nabitá"...

Před letošní sezónou probíhala vážná jednání o případném spojení NHL s druhou nejvyšší soutěží, WHA. K dohodě zatím nedošlo. Ale trenér týmu Montreal Canadiens a kanadského profesionálního reprezentačního celku na loňském Kanadském poháru, Scotty Bowman, mi nedávno v rozhovoru ve Washingtonu řekl, že není všem dnům konec, a že v budoucnu může dojít k splynutí NHL s alespoň nejlepšími celky WHA. Bowman sám tuto myšlenku podporuje; podle jeho slov je na americkém kontinentě stále větší počet kvalitních hráčů, takže rozšířením soutěže její úroveň neklesne.

* * *

AMATÉŘI PROTI PSEUDOAMATÉRŮM

Rohovníci Kuby vyhráli v Houstonu v Texasu sedm z jedenácti utkání s americkými amatéry. Kubánci nastoupili s dvěma rohovníky, úspěšnými na montrealských olympijských hrách: držitelem zlaté medaile Angelem Herrerou a stříbrné medaile Andresem Aldamou. Řada úspěšných amerických olympioniků už přestoupila k profesionálům a nemohla proto k střetnutí s kubánskými boxery nastoupit.

"Noc ve starých Čechách" slaví další úspěch

Přeplněný sál dobrých srdcí

"Kdo jednou dává, dvakrát dává" praví staré české přísloví. Důkazem dobrosrdečnosti a bratrské lásky byl zdařilý podnik Českého Guildu" Noc ve starých Čechách". Banket s uměleckým programem se konal v neděli, dne 13. listopadu t.r. v osadě Panny Marie Lurdské v Clevelandu. Sál byl doslovně přeplněn dobrodinci (dostavilo se na 600 lidí), kteří přišli podpořit Dům Svaté Rodiny pro postižené rakovinou.

Od roku 1966, Český Guild věnoval ctihodným sestrám, které se o těžké případy postižené rakovinou neúnavně starají, 55 tisíc dolarů. Je to dar, který nese pečet' československého srdce. Je hřejivé, že jde-li o milosrdenství, naši lidé dovedou podat "osolený krajíc" své lásky tak, jak jim to již tradice káže.

Po večeři, kterou připravila paní Gusta Doudová, se přistoupilo k svátečnímu programu, který byl zahájen národními hymnami, modlitbou důstojného pána a hostitele, Jana J. Anděla, krátkým projevem Clarence Leiblingera, přivítáním předsedou Českého Guildu, Lubošem Hromádkou, který byl též konferenciérem programu a zůstává nositelem pochodně Guildu pro pomoc trpícím. Za ctihodné sestry poděkovala Mother M. Philip O.P.

Druhá část programu byla vyplněna tanečními a zpěvními čísly. Sopranistka, oblíbená Noriko Fujii, podala výkon světové úrovně. Člověku je již milé, když cizinka zpívá perfektně česky. Lichotí mu to u srdce a do očí se derou slzy. Zpívala árie z Rusalky a z Madame Butterfly. Na klavír ji doprovázel její manžel, Karel Paukert, kurátor hudby v clevelandském museu umění.

Dalšími populárními zpěváky byli Ludvík Rychtera, Alexander Mikula a Thomas Weiss. Všichni tři jsou známými, oblíbenými a obětavými umělci, které obecenstvo vždy rádo vítá na clevelandských scénách. Na piano je doprovázely Eleanor Přechová-Patlejchová, Christine Rybáková a na pianovou harmoniku Joe Beňo.

Přítomné velice potěšil "The brush and lather four" barber shop kvartet a příjemná hudba: Norman Vopat—Chet Kaye orchestra, který vyhrával k poslechu i k tanci.

Clevelandští sokolové, za vedení sestry Dolly Baca a za hudebního doprovodu sestry Gene Duškové, zatančili národní tanečky v překrásných krojích ze všech částí republiky. Celkově byl program velice líbivý, takže pořadatelé mohou být plně spokojeni.

Předseda Českého Guildu, Luboš Hromádka, by opět rád k Novému roku odevzdal v Domě Svaté Rodiny pro trpící rakovinou pět tisíc dolarů. Sice je ještě nemá, ale pevně věří, že je s vaší pomocí bude moci předat představené sestře M. Philip. Další dary laskavě zasílejte na adresu: L. Hromádka, 6203 Lafayette Blvd., Independence, Ohio 44131.

Jedním z prvních dárců byl starosta města, Ralph J. Perk, který Lubošovi předal šek na sto dolarů. Doufáme, že takových mužů se zlatým srdcem bude dlouhá řada.

Děkujeme Českému Guildu, jejímu předsedovi, neúmornému pracovníku a všem spoluúčinkujícím za pěkný večer.

Přemek Kocián

Carterův plán o ilegálních cizincích je velmi problematický

Washington. — Podle odhadů emigračních úřadů žije ve Spojených státech 6 až 10 milionů Mexikánů a jiných Latino-američanů"na černo", bez potřebných přistěhovaleckých dokladů. Tito cizinci zabírají aspoň milion dobře placených pracovních míst a každoročně posílají domů svým rodinám 5 až 10 bilionů dolarů. Tím je nejen ztížena americká mezinárodní měnová situace, ale američtí poplatníci musí navíc zaplatit ze svých kapes asi 13 bilionů dolarů ročně na různé sociální služby ve prospěch těchto "nemajetných" lidí — na bezplatné zdravotní ošetření, podporu v nezaměstnanosti a školení jejich dětí. Carterova administrace se rozhodla vyřešit tento problém ilegálních přistěhovalců legalizováním pobytu těch, kteří přišli do Spojených států před začátkem letošního roku 1977.

Proti Carterovu návrhu o vyřešení tohoto problému mají rozumní národohospodáři velmi pádné námitky. Byl-li by Carterův návrh přijat, odměňovali by se lidé, kteří se provinili proti zákonům naší země, na úkor poctivých lidí, kteří tyto zákony zachovali. Navíc je praktická aplikace tohoto návrhu těžko proveditelná, protože ilegální přistěhovalci mají většinou falešné dokumenty. Americkým zaměstnavatelům se sice chce zakázat přijímat ilegální cizince do práce, avšak v důsledku neexistence platného průkazu totožnosti a po předložení úředně vydané "Social Security" karty, je zaměstnavatelům těžko zjistit, zda žadatelé o práci jsou ilegálními cizinci, anebo čekateli na "zelenou kartu". A protože podle amerického zákona si mohou naturalizovaní občané i trvalí usedlíci vzít s sebou do Spojených států příslušníky svých rodin, najdou se v americké svobodě vždycky cesty, jak dokázat falešným "papírem" nějaký ten "příbuzenský svazek". Bude-li tedy Carterův návrh proveden, pak zůstane v USA nejen 8 milionů Mexikánů a jiných Latino-američanů, ale přijede za nimi dalších 32 až 40 milionů příslušníků jejich rodin. Že pak vzniknou vážné problémy v oborech ubytování, školství, sociálních a lékařských služeb, o tom nelze pochybovat.

V Mexiku je v důsledku marxisticko-liberálních tendencí držitelů vládní moci asi 40 procent lidí bez práce; podpora v nezaměstnanosti tam neexistuje. V některých jiných zemích Latinské Ameriky situace není o nic lepší. Je tedy pochopitelné, že Spojené státy přitahují mnohé lidi, na které doma čeká pouze beznadějná bída. Na druhé straně však jsou obavy, že oddalováním vyřešení problému ilegálních přistěhovalců by mohla značně utrpět naše národní ekonomie.

Navíc je dnes v USA jeden problém, o němž zatím nikdo nemluví. V mexicko-latinských čtvrtích našich amerických velkoměst — (jako je na př. bývalá "Česká Plzeň" v Chicagu) — pracuje horečně několik politických, dobře organizovaných levicových hnutí, jejichž vedení je jasně marxistické. Jejich společným znakem je "zat'atá zdvižená pěst", i když se o komunismu nikde nemluví. Jaký je jejich cíl? Velmi jednoduchý. Dosáhnout v USA demokratickými metodami politického vlivu a připravovat novou marxistickou revoluci v Mexiku.

Z ČESKOSLOVENSKA

boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle, pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

NABÍZÍME VÁM

pohodlný zděný dům ve Stickney. Slunná kuchyně, moder. koupelna, 2 ložnice, garáž, patio, nové topení, snadná údržba.

O další informace volejte výhradně

VIC TĚŠÍNSKÝ

Telefon: 749-4422

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd., Berwyn

OFICIÁLNÍ ODHAD VAŠEHO MAJETKU ZDARMA

Zmiňte se o tomto inzerátu v H.N.

MODLITBA ZA VLAST

Bože otců mých, Králi nebe i země, k Tobě vznáším svou vroucí modlitbu za blaho své vlasti a celého národa. Tvé svaté požehnání učinilo mou vlast opět krásnou a kvetoucí. Jak Ti za to děkuji, Bože můj a prosím Tě celou svou vroucností, aby Tvé svaté požehnání spočívalo na naší milé vlasti a nad naším drahým národem, dokud bude žít a dokud bude zaznívat zvuk jeho řeči.

Bože, žehnej mou vlast, když polibkem jara se probouzí ze zimního spánku a odívá se mladou zelení, kdy její lesy a háje jsou plny líbezné vůně a ptačího zpěvu.

Bože, žehnej mou vlast, když její pole a louky oplývají zrajícími plody a její obyvatelé v potu tváře snášejí úrodu do svých příbytků.

Bože, žehnej mou vlast, když jeseň vládu svou v ní nastoupí, a stromy a keře obalí zralými plody.

Bože, žehnej mou vlast, když sněhový háv pokryje její hory a lesy, a chaloupky jako hvězdy na nebi rozseté.

Tvé svaté požehnání nechť vejde do paláců zámožných, aby tam pohnulo srdce k dobročinnosti a útrpnosti. Nechť nemine ani prahu chudičké chatrče, aby oblažilo jejího majitele, jehož je chaloupka jediným bohatstvím, a nechť vynajde i ty ubožáky, kteří nevědí, kam by hlavu položili.

Neopouštěj Hospodine národ, jehož krev je i mou krví. Tlukot jeho srdce je i tlukotem mého srdce. Chraň jej, střez a opatruj a uchovej jej všeho zla a každé zhouby!

Dej, aby v něm nevznikaly různice a domácí nesváry. Chraň jej a popřej, aby ve svornosti, v lásce bratrské a v míru dokonalém hledal a nalezl své blaho.

Roznět' v našich srdcích i v srdci celého národa pravou ryzí lásku k vlasti, ať všichni milujeme rodnou svou zemi, jako svou matku a roditelku, a každý okamžik ať jsme hotovi svou sílu a svého ducha zasvětit zcela její službě.

Osvit' Hospodine, milostí svou též duše pobloudilé, které nectí drahého dědictví po našich otcích. Přived' je k srdci naší společné matky a učiň jejími zdravými dětmi.

A tak vlast má, pokropena hojně rosou Tvého božského požehnání, všemohoucí Bože, skvíti se bude krásou májovou. Šumící zelené lesy budou jí bohatým vlasem a stříbropěnné řeky líbeznými stužkami, spojujícími naší společnou lásku.

A když tak svorně, bratrsky budeme společně pracovat jak na polích, loukách a v doškových chaloupkách, tak i na místě vědy a umění, pak Pane s Tvým přispěním bude vynikat, jako démant mezi křest'any.

Dej, dobrotivý Bože, abych i já svým životem byl ozdobou své rodné země, abych si tak zasloužil klidného odpočinku v její hlíně.

Popřej mi té milosti, abych bezúhonným křest'anským životem stal se hodným kdysi vstoupit do věčné vlasti všech národů světa. — Amen —

CHYSTEJTE SE NA BAZAR ČŽNR

Přípravné práce na letošní vánoční bazar Československé Ženské Národní Rady v exilu jsou v plném proudu. Pořádající výbor hlásí, že vše, co návštěvníci vždy očekávají na podnicích ČŽNR, bude pro ně i letos připraveno na vánočním bazaru, který se koná v neděli, 4. prosince. Chceme upozornit naši veřejnost, že letos poprvé po mnoha letech bude bazar pořádán v novém prostředí a sice v budově V.F.W. (Veterans of Foreign Wars), Post č. 8159, na 6645 západní Pershing ulici ve Stickney. Ten kdo z vás nemá dovoz, může použít autobus po Oak Park Ave. směrem na jih a vystoupit na rohu Oak Park a Pershing. Budova V.F.W. je mezi Oak Park Avenue a East Avenue.

Bazar bude zahájen v 11 hodin dopoledne a potrvá do 6 hodin večer. Návštěvníci budou mít příležitost k prohlédnutí a nákupu rozmanitých vánočních dárků, uměleckých předmětů, ručně vypracovaných vkusných ozdob a cukroví na stromeček. U stánku s pečivem budou opět na prodej výtečné domácí dorty a pečivo, a nebudou chybět ani oblíbené košíčky plněné drobným čajovým pečivem a pytlíčky se zdobenými perníky, které jsou opravdovou uměleckou specialitou členek ČŽNR. Odpoledne bude též provedeno vylosování cen v štěstěně.

Během dne budou podávány teplé obědy, polévka, vepřová pečeně, řízky s bramborovým salátem, párky, obložené chlebíčky a káva se zákusky.

Ve 3 hodiny odpoledne předvede krojovaná skupina 50 dětí vánoční besídku s recitací, tanečky a zpěvem koled u vánočního stromečku a program vyvrcholí příchodem Mikuláše, anděla a čerta a nadílkou dětem.

ČŽNR vás všechny ze srdce zve na letošní bazar. Přijd'te se nadýchnout vůně drahého, nezapomenutelného domova, poslechnout si krásné koledy a připravit se na očekávanou kouzelnou dobu vánoc. Vstup je volný. V. R.

ČS. ŽENSKÁ NÁRODNÍ RADA v exilu

vás srdečně zve na

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ BAZAR

V NEDĚLI, 4. PROSINCE 1977

od 11 hodin dopoledne do 6 hodin večer

V.F.W. BUDOVA (Post č. 8159)

6645 záp. Pershing Rd., Stickney, Illinois

(39. ulice a Wesley)

- *Vkusné a praktické vánoční dárky, umělecké předměty, ozdoby na stromeček, košíčky s čajovým pečivem, zdobené perníky*
- *Teplé obědy — nápoje — káva a dorty*
- *Dětský vánoční program s nadílkou od Mikuláše ve 3 hod. odpoledne*
- *Vstup volný*

PŘEKVAPENKA PRO BR. FRANTIŠKA KALKUSE

V sobotu 19. listopadu, v předvečer 75. narozenin bratra Františka Kalkuse, předsedy chicagského oblastního výboru ČSNRA, sešla se v restauraci Richard's v Berwynu společnost 130 přátel, známých a hostů, aby společně oslavili jubilantovy narozeniny. Uspořádání večera bylo pečlivě připraveno oblastním výborem ČSNRA a bylo skutečnou "překvapenkou". Když kolem 7 hodiny večerní nic netušící jubilant vstoupil se svou manželkou Maruškou, syny Standou a Petrem a jejich rodinami, do banketové místnosti, byl — dle národní tradice — pohoštěn chlebem a solí, které mu podala mladičká Hanka Manová, oblečená v krásném národním kroji.

Po krátké modlitbě přednesené vzácným hostem z Říma, Monsignorem Jaroslavem Škarvadou a po společném přípitku oslavenci, usedli hosté k chutné večeři, po níž převzala mikrofon a mistrně vedla program večera místopředsedkyně oblastního výboru, sestra Milada Ferjenčíková. Po blahopřání bratru Kalkusovi vyzvala jednotlivé řečníky a zástupce organisací a spolků, ve kterých br. Kalkus pracuje, aby pronesli své projevy a zdravice.

Jako první pozdravil oslavence předseda Československé národní rady americké, br. dr. Mikuláš Ferjenčík, následován místopředsedou ČSNRA, dr. Františkem Schwarzenbergem, jenž pozdravil jubilanta též jménem SVU — Československé společnosti pro vědy a umění v Americe, Klubu Domov a jménem nejnovějšího Česko-amerického kulturního střediska Velehrad. Mezi dalšími řečníky byli br. Čeněk Torn, bývalý poslanec Národního shromáždění a místopředseda Rady svobodného Československa, br. Adolf Cierny za Slovenský Sokol, br. Frank Vodrážka za Československé spolky v Americe, br. dr. Antonín Hřebík za Československý Sokol v zahraničí, br. Emil Svatoš, předseda Svazu politických vězňů komunistického Československa, br. James V. Krákora za starousedlickou větev v Americe, ing. Vladimír Richter za Československý Orel v exilu, bratr Karel Prchal za Americký Sokol, pan Václav Zolman za Sdružení exulantů, br. Emanuel Lat, předseda odbočky ČSNRA "28. říjen", br. Stanislav Brym za odbočku "Gamma", p. Adolf Švehlík a jiní. Bratr Josef Němeček složil přiléhavé a vtipné verše, které přečetl a věnoval oslavenci.

Mezi přítomnými byli nejenom přátelé z blízkého okolí, ale i přespolní hosté z Clevelandu a Washingtonu, a vzácný přítel oslavencův, pan Edmund Řehák z Paříže.

Blahopřejně přišli pozdravit bratra Kalkuse též representanti chicagských tanečních skupin v nádherných národních krojích — Eva Veisová, Zdenka Židlická, Steve Martínek a Jan Uhlíř.

Bratr Kalkus poděkoval všem za pěkné, krátké a srdečné projevy, které přinesly též vzpomínky na jeho mládí; v krátké zámlce si v duchu s vděčnou láskou nejprve vzpomenul na svou drahou zemřelou Zdenku, matku synů Stanislava a Petra, která jej svou vírou, oddaností a vřelou láskou k vlasti všestranně v jeho práci a snahách až do své smrti podporovala. Pokračoval pak v projevu vzpomínkou na své sokolství, vojenskou službu a politickou činnost. K potěšení všech přítomných přiznal, že se vzdává svého úmyslu jíti "do pense", a že bude nadále pokračovat v národní práci. Hlavním důvodem k tomuto rozhodnutí byla nepochybně velká a spontánní účast všech přátel, kteří se sešli, aby vzdali hold muži, který je svou skromností, pílí, vytrvalostí a národním cítěním vzorem dalším generacím.

Celý večer byl prozářen pohodou a teplem, kde vzájemným pojítkem byla přátelská úcta jednoho k druhému. Věříme, že usměvavý a čilý František Kalkus i jeho milá manželka Maruška odcházeli domů s hřejivým pocitem radosti z úcty a lásky bližního k bližnímu. V. R.

VŘELÉ PODĚKOVÁNÍ

FRANTIŠEK KALKUS

S MANŽELKOU MARUŠKOU

děkuje touto cestou za projevenou přízeň a přátelství, které mu dosvědčila upřímná účast přemnohých přátel na večeru, pořádaném u příležitosti jeho 75. narozenin, a za četná písemná přání, která obdržel.

Pořadatelům večera vyslovuje srdečné díky za pečlivou přípravu této vskutku upřímné přátelské oslavy a řečníkům za jejich milá a vděčná slova uznání jeho snah a činnosti pro naši společnou věc svobody rodné vlasti a oživení zájmu o ni v krajanské Americe.

SVU S OPTIMISMEM

Na Valném shromáždění Společnosti pro vědy a umění v Ottawě přednesl zásadní referát předseda SVU, dr. Miloslav Rechcígl, který hned v úvodu zdůraznil, že jde o referát zatím nejoptimističtější. SVU dnes stojí na solidní finanční bázi. V minulém roce dospělo předsednictvo Společnosti k závěru, že svou činnost v této době soustředí především na zajištění budoucnosti SVU. Proto jmenovalo zvláštní Komisi pro vyhledávání a výběr nových pracovníků (Search Committee). Jejím úkolem je shromažďovat názory a návrhy na jednotlivé funkce a funkcionáře, ať již jde o obsazení nového předsednictva, výboru anebo jednotlivých komisí. Aby byla odstraněna jakákoli předpojatost, do komise byly úmyslně vybírány osoby, jež dosud stály mimo vedení SVU.

Předsednictvo věnovalo náležitou pozornost rovněž nutné revizi stanov, otázce finančního zajištění SVU, směrnicím pro všeobecnou a finanční správu, obnovení Tiskové služby SVU a reorganizaci "Proměn" a "Zpráv SVU". Důsledkem decentralizace je, že řada funkcí, jež byly původně vykonávány v kanceláři SVU a kontrolovány generálním tajemníkem, je nyní zastávána jednotlivými členy předsednictva, redaktory publikací SVU, komisemi anebo zvláštními referenty. Postupem doby předsednictvo jmenovalo celou řadu komisí jako své poradní orgány, jmenovitě komisi členskou, finanční, publikační a ediční, pro stanovy a jednací řády, pro studium české a slovenské emigrace a už zmíněnou komisi pro vyhledávání a výběr nových pracovníků.

Místopředseda SVU, dr Miloš Šebor, má prozkoumat možnosti pořádání pravidelných letních kursů či konferencí o české a slovenské kultuře v anglickém jazyce, sponsorovaných Společností ve spolupráci s některou univerzitou. Na způsob podobných programů na zdejších univerzitách by mohly být konference pořádány pod názvem "Institute for Czechoslovak Culture". Z popudu dr. Opplta schválilo předsednictvo myšlenku na utvoření nové sekce lékařské.

V minulém roce byly mimořádně aktivní místní a oblastní skupiny SVU. Předseda Společnosti, dr. M. Rechcígl, vyzdvihl obzvláště činnost švýcarské skupiny, která uspořádala mezi 17. a 19. říjnem 1976 v Interlakenu úspěšnou konferenci na téma "Filozofie českých a slovenských dějin", k níž byli přizváni přední čeští a slovenští intelektuálové, žijící v Evropě. Úroveň konference byla patrná z textů přednášek, jež byly otištěny ve zkrácené formě v druhém čísle letošních "Proměn". Zvýšenou aktivitou a novou iniciativou se projevila skupina v Chicagu a předsednictvo SVU si hodně slibuje také od obnovené skupiny v Montrealu. Vytrvalá washingtonská skupina bude opět z vlastní iniciativy pořádat bazar, jehož výtěžku použije k financování publikační činnosti Společnosti. Založeny byly dvě nové skupiny — ve Vancouveru v Kanadě a ve Wellingtonu na Novém Zélandě. Kanadští členové SVU se dále pokoušejí o založení nové skupiny v Novém Skotsku. Předseda SVU zdůraznil, že Společnost by uvítala, kdyby se našli dobrovolníci, kteří by byli ochotni podobně zorganizovat nové skupiny ve Skandinávii, v Německé spolkové republice, Francii, Itálii, Rakousku, Izraeli a jinde. Členskou základnu SVU tvoří dnes zhruba 1000 platících členů; dalších asi 500 by se rádo zúčastňovalo činnosti Společnosti, avšak neplatí spolehlivě členské příspěvky. Průměrný věk členů SVU stoupá, a proto se Společnost snaží systematicky získávat nové členy a zainteresovat pro SVU především mládež.

Předseda SVU, dr. M. Rechcígl, ve svém referátu rovněž přednesl návrhy na zlepšení publikační činnosti, jež platila od počátku za nejpřednější úkol SVU. Musíme rovněž zaznamenat, že Společnost založila zvláštní nadaci na památku zesnulého československého obránce lidských práv, dr. Jana Patočky. Jejím účelem má být podpora českých a slovenských studentů v zahraničí.

TS—SVU

"SPEAKER'S BUREAU"

"Speaker's bureau" — přednáškové ústředí SVU je novým prostředkem, jakým chce Společnost nabídnout talenty a vědomosti svých členů veřejnosti. Existují mnohé cesty a metody všeobecně vzdělávacího procesu. Přednášková činnost v nejrůznějších vědeckých a uměleckých oborech navíc může mít vedle pozitivních výsledků na poli vzdělání svůj smysl i pro celou českou a slovenskou věc ve styku se širokou veřejností. Potenciální přínos z přímého styku s různými vzdělávacími institucemi, profesionálními organizacemi a společenskými kluby je jistý, pokud tomu bude odpovídat kvalita našeho úsilí.

Přednáškové ústředí se bude snažit nabízet talenty a vědomosti, soustředěné na půdě SVU, široké veřejnosti. Cílem ústředí je přispět dobré informovanosti veřejnosti, ovlivnit veřejné mínění ve směrech, jež se shodují se záměry SVU, nabídnout pomoc při hledání a vyplňování programové činnosti členstva SVU (zvláště tam, kde existují místní skupiny SVU) a upoutat pozornost širší veřejnosti k záměrům SVU a přispět tak k důstojné existenci a šíření společnosti. Zájemci o podíl na činnosti Přednáškového ústředí SVU mohou napsat na adresu: S. Maršík, 3932 W. 223 St., Fairview Park, Ohio 44126, USA. Bude vhodné, když uvedou, na které náměty jsou ochotni přednášet, v jakých jazycích, zda jsou ochotni poskytnout svou přednášku alespoň písemně, případně zaznamenat předchozí přednáškovou činnost.

TS—SVU

VYNIKAJÍCÍ BIBLIOGRAFIE E. JEŘÁBKOVÉ

SVU a Čs. národní rada vydaly dosud nejobsáhlejší a nejkvalitnější bibliografii, jakou mají Češi a Slováci v USA a v Kanadě. Tato práce je pomníkem čs. krajanství v Americe, a zachránila od zapomenutí stovky, ba snad tisíce publikací. Kniha Esther Jeřábkové "Czechs and Slovaks in North America — A Bibliography" obsahuje 6375 záznamů knih a článků a seznam 1.231 časopisů a novin, z nichž byly informace čerpány. Českých novin a časopisů je 706, slovenských 391, anglických 133 a 1 noviny jsou německé. Kniha obsahuje velmi podrobný index autorů, titulů a nejdůležitějších předmětů. Práce Esther Jeřábkové nás bude důstojně reprezentovat jak svým obsahem, tak i grafickou úpravou, ve všech knihovnách. Je to dílo trvalé hodnoty, bez něhož se neobejde historik čs. pionýrství a života v Severní Americe, stejně jako rodina, která chce důsledně udržovat tradici českého či slovenského původu na americkém kontinentě. Pro genealogy je obsáhlá práce Jeřábkové znamenitým pramenem vzhledem k tisícům českých a slovenských jmen.

Bibliografie začíná českou a slovenskou emigrací v 17. století, pokračuje osídlováním Moravských bratří a vlnou emigrace ve století devatenáctém. Lze v ní vystopovat původ i rozvoj fraternálních a jiných svépomocných organizací, katolických a evangelických společností, a historii činnosti Čechů a Slováků ve Spojených státech a v Kanadě. Kniha stojí 12 dolarů pro členy SVU, 17 a půl dolaru pro ostatní veřejnost. Napsat si o ni můžete na adresu: 2067 Park Road, N.W., Washington, D.C. 20010, USA.

TS—SVU

"CZECHS AND SLOVAKS IN THE UNITED STATES"

Pod tímto názvem vyšla na výstavě, kterou z popudu SVU organizovala "Library of Congress" ve Spojených státech, brožura, která stručně seznamuje čtenáře s prvními českými a slovenskými emigranty v USA, a s velkými postavami i předními organizacemi všech pozdějších emigračních vln Čechů a Slováků. Brožuru můžete obdržet za pouhých 50 centů na adrese: 2067 Park Rd., N.W., Washington, D.C. 20010, USA.

(Dokončení v příštím čísle)

JIŘÍ SÝKORA:

Americké děti v SSSR

Přední americký list "The Christian Science Monitor" uveřejnil obsáhlý článek své dopisovatelky v Sovětském svazu, paní Elizabeth Pondové, o návštěvě skupiny amerických středoškoláků v Sovětském svazu, a o jejich dojmech ze styku se sovětskými občany a z pozorování sovětského způsobu života.

Hned v úvodu svého článku paní Pondová vypočítává, s jakými nepříjemnostmi se američtí studenti v Sovětském svazu setkali: jeden student dostal od sovětské babičky přes hlavu kabelkou — nebo možná nákupní taškou — neboť stará dáma se domnívala, že studentovo chování je nepřístojné. Celkem běžně sovětští občané pokřikovali s nevraživostí na americké dlouhovlasé středoškoláky "máničky", "děvčata" a podobně. A americké děvče, černoška, byla obtěžována nekonečnými otázkami, při čemž jí nedůvěřiví sovětští občané málem dokazovali, že nepochází z Ameriky, ale z Afriky . . . Bez ohledu na tyto a mnohé jiné incidenty se americkým studentům zájezd do Sovětského svazu zamlouval.

Dopisovatelka Pondová uvádí, že tato skupina studentů střední školy z Los Angeles strávila v Sovětském svazu téměř měsíc. Za svého pobytu skupina navštívila Jaltu, Moskvu, Kijev, Vilnyus a Leningrad. Podle informace sovětské organizace SPUTNIK, jež má podobné zájezdy na starosti, navštěvuje Sovětský svaz každoročně několik takových skupin. Organizace Sputnik sice neuvedla přesný počet těchto zájezdů, ale její zástupce poznamenal, že skupina musí sestávat nejméně z patnácti osob. Finanční náklady takového zájezdu jsou nižší než ty, které spadají pod Inturist, jenž pořádá zájezdy pro dospělé. Studenti z Los Angeles musili zaplatit každý patnáctset dolarů . . .

Na dalším místě svého článku paní Pondová vypočítává, co se americkým školákům líbilo: ruská zmrzlina, většinou prázdné moskevské autobusy, obchodní dům GUM a moskevské metro, jež je podle amerických studentů vyzdobeno jako nějaká banka.

Měli legraci z připoutaných plecháčků, z nichž se na veřejných místech pije voda, a celkem se jim zamlouvala strava; rozhodně víc než britská, jak zdůraznili.

Jak se někteří studenti vyjádřili, sovětští lidé i způsob života byli daleko přijatelnější než původně očekávali.

Studenti za rozhovoru s dopisovatelkou Pondovou v jednom moskevském hotelu prohlásili, že ze všeho nejméně se jim líbí sama Moskva a cirkus a okázalé zbožňování Lenina. Studentka Debbie Skidmorová mezi jiným řekla: "Moskva se mi vůbec nelíbí. Cestou z letiště jsme viděli stromy, a všechny byly nasázeny jako vojáci — v řadě. To nechápu . . . A všechno je zde příliš oficiální a hlavně organizované, jakoby nic ani nebylo určeno pro živé lidi: nerozumím, jak zde lidé mohou žít . . . Jedině chrám svatého Vasila se mi líbil . . ."

Na studenty působilo zvláštním dojmem, že všichni lidé, se kterými se v Sovětském svazu setkali, byli starší než oni. Podivný dojem nad touto skutečností vyjádřil v jedné větě čtrnáctiletý Američan takto: "Na mou duši bych rád věděl, kde všechny své školáky ukryli?!"

Celkem pochopitelnou překážkou byla jazyková bariéra, ale i tak se mladým Američanům zdálo, že při diskusích s Rusy je cítit ze sovětské strany upjatost a zdrženlivost. Hlavním důvodem neúspěchu podobných konverzací však podle Američanů bylo to, že sovětští lidé nedovedou zformulovat otázku. Jako by nevěděli, nač se ptát, ani jaké otázky dávat. Studentka losangelské střední školy Julia Changová o tom řekla: "To bylo opravdu divné; když jsme se někoho otázali — například — co dělá o svém volnu, tak jen bezvýrazně zíral, — jako by vůbec nevěděl co to volný čas je!"

Naprostým rozčarováním byly pro Američany přepolitizované sovětské filmy, a už vůbec nebyli schopni pochopit, jak může sovětská mládež žít bez rokenrolu a moderní hudby, jak tráví sovětská mládež své večery, když všude je už zvečera zavřeno, a jak mohou sovětští mladí lidé snést neustálé útoky dospělých proti tomu, jak se mládež obléká a jak se chová.

Podle amerického názoru je věk okolo čtrnácti let tím nejlepším věkem pro návštěvu Sovětského svazu. Studenti jsou dost staří, aby se mohli z cestování těšit a při tom netrpěli steskem po domově, a na druhé straně se nezaplétají po způsobu dospělých do černého obchodu či do milostných afér.

Studenti střední školy Emerson Junior High School z Los Angeles se vyjádřili, že takovou cestu mohou ostatním americkým středoškolákům jen doporučit. Byli se zájezdem spokojeni.

Ještě více však byli spokojeni s tím, že se vrací do Spojených států. Jeden z nich to vyjádřil těmito slovy: **"Až do návštěvy Sovětského svazu jsem si nevážil ničeho, co máme doma: teď jsem šťasten, že jsem se narodil v Americe."**

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Když se vše ztišilo, oznámili ještě kardinálové jáhni Laurenti a Verde, jeden latinsky, jiný italsky, plnomocné odpustky všem, kdo ve stavu posvěcující milosti přijali apoštolské požehnání. Hudba zahrála papežskou hymnu, okno na balkóně se zavřelo a svatý Otec odcházel do Vatikánu. Na svatopetrských hodinách tlouklo půl druhé odpoledne. — Když se svatý Otec unaven vrátil do svého pokoje, vzpomněl si jistě, jak se vše splnilo, co mu jako mladičkému knězi řekl Don Bosko roku 1883 v Turině. Louče se s Donem Boskem, prosil o požehnání, ale Don Bosko se usmál, zavrtěl hlavou a řekl: "Nedám vám požehnání, vy budete jednou žehnat mne, přijde doba, kdy vy, Done Ratti, budete nám velmi užitečným."

Slavné kanonisace Dona Boska zúčastnili se lidé všech tříd společenských, nejvyšší hodnostáři církevní, světští a vojenští, učenci i metaři ulic, řeholníci a řeholnice kdoví kterého řádu a kongregace, řemeslníci, ministři, kupci, studenti, železničáři, hejna novinářů, svět pobožný i méně pobožný, katolíci i nekatolíci z Evropy i ze zámoří, běloši, černoši, rudí i žlutí. Přijelo skoro dvacet salesiánských arcibiskupů a biskupů, kraje a země, kde salesiáni působí, vyslaly početné poutní výpravy. — Už v únoru byly všecky byty v hotelích, v pensionátech a v různých ústavech zadány. Zpravodajství římské ohlásilo, že v den Boskovy kanonisace bylo v Římě dvě stě tisíc cizinců. Vatikánské zpravodajství sděluje, že slavné kanonisace uvnitř chrámu se zúčastnilo 60.000 lidí, venku před chrámem bylo na polních mších sv., sloužených od salesiánských novokněží, 28.000 lidí. Zástupů, které po poledni naplnily náměstí svatopetrské, náměstí Rusticucci, Borga, terasy, střechy, okna, moře hlav, sklánějících se před žehnajícím svatým Otcem, nelze ani spočítat, ani odhadnout. Pokud bylo možno zjistit, byli tam zástupcové 22 národů.

Pro zajímavost a na památku vzpomenu i vznešených účastníků slavnosti. Italského krále zastupoval jeho syn, korunní princ Humbert Savojský, provázený svým dvorem. Bylo radost hledět na něj, oblečeného v generálskou uniformu, ozdobenou řády Annunziáty a Kristovým, jak s mešní knihou a příručkou kanonisačních obřadů v ruce, vše uctivě a zbožně sleduje. Papežskému požehnání přihlížel princ s jinými hodnostáři z oken papežského majordomátu. Byl mile překvapen, když nejvyšší rektor salesiánský Don Ricaldone mu tam děkoval za účast a daroval mu na přání sv. Otce klec se zpěvnými ptáky, jež byla při mešním obětování sv. Otci podána.

Slavnosti se zúčastnili královští manželé siamští s třemi královskými princi a s průvodem, Kristián, korunní princ dánský, kněžna Anna Battenbergová, bývalá rakouská arcivévodkyně Imakuláta, saský princ Bedřich s rodinou, bavorský princ Albrecht s chotí a kněžnou Oettingen-Wallersteinovou, saský princ Jan Jiří, belgická princezna Štěpánka, kníže Don Pedro z Orleans-Braganza s rodinou, arcivévodkyně Anežka, kníže Alfons Bourbonský s chotí, princ pruský Bedřich Leopold. — Zvláštními vyslanci byly zastoupeny vlády argentinská a Spojených států brasilských. Dostavil se úplný diplomatický sbor, zastupující jednotlivé evropské i mimoevropské státy u Vatikánu, byli tam senátorové Federzoni, Marconi, Fedele, mešťanosta turinský a jiní a jiní. — Četně zastoupena byla římská šlechta, v jejichž domech býval sv. Don Bosko před léty vítaným hostem. Rody Salviati, Borghese, Odescalchi, Orsini, Boncompagni, Torlonia, Barberini, pokládají si za čest, že vítaly ve svých palácích Dona Boska, stařičký vicecamerlengo římské Církve Boncompagni vzpomínal dosud, jak k nim Don Bosko chodíval a jej malého vždy nazýval drahým Hugem. A nynější kněžna Marie Barberini je si vděčně vědoma, že byla Donem Boskem vymodlená. Její rodiče Orsiniové pozvali Dona Boska, aby jim sloužil v domácí kapli mši svatou. Kněžna si naříkala, že nemá dětí. Don Bosko ji politoval a dodal: "Chuderka, toužíte po synu, ale Pán Bůh vás uspokojí děvčátkem, které vám pak bude k velké útěše." Předpověď se splnila. Po osmnáctiletém manželství narodila se manželům Orsiniovým dceruška, nynější kněžna Marie Barberini.

Kanonisace sv. Dona Boska měla ohlas i jinde. Italská vláda uspořádala zvláštní oslavu Dona Boska na Kapitolu, kde před nejvybranější společností řečnil o zásluhách Boskových velvyslanec De Vecchi. Velké oslavy církevní i světské děly se v Turině a všude jinde, kde Dílo sv. Dona Boska je známo. A je věru co oslavovat a vděčně oslavovat. Roku 1841 o svátku Neposkvrněného Početí začal sv. Don Bosko svůj apoštolát v sakristii u sv. Františka Assiského v Turině s prvním hochem Garellim. Brzo potom prohlašovali jej za pomatence, když říkal: "Budu mít domy, kostely, školy, kněze, kleriky, dílny, hřiště, budu mít..."

A v roce 1934 měli už Salesiáni různých výchovných ústavů:

V Evropě: V Itálii 178, v Rakousku 13, v našich zemích 6, ve Francii 26, v Německu 16, v Anglii 12, v Jugoslávii 9, v Holandsku 1, v Polsku 32, v Portugalsku 5, ve Španělsku 51, ve Švédsku 1, ve Švýcarsku 4, v Turecku evropském 1, v Maďarsku 11, v Belgii 12, na Litvě 1, celkem 379.

V Americe: V Argentině 76, v Bolívii 2, v Brazílii 54, v Kanadě 1, v Chile 17, v Kolumbii 14, v Kostarice 1, na Kubě 4, na El Salvadoru 5, v Ekvadoru 16, v Nikaragua 2, v Panamě 1, v Paraguay 3, v Peru 10, ve Spoj. státech severoamerických 21, v Uruguay 14, ve Venezuele 7, celkem 248.

V Asii: V Číně 15, v Japonsku 9, v Indii 36, v Palestině 6, v Siamu 8, v Turecku asijském 1, celkem 75.

V Africe: V Alžírsku 4, v Belgickém Kongu 9, v Egyptě 5, v Maroku 1, v Jižní Africe 2, v Tunisu 6, celkem 27.

V Austrálii 1. Úhrnem na celém světě 730.

Ústavů salesiánských sester, Dcer Panny Marie Pomocnice, je v Evropě 478, v Americe 214, v Asii 21, v Africe 12. Úhrnem 725.

Kostelů mají salesiáni 734, škol lidových, středních, průmyslových, rolnických, seminářů a jiných podobných řídí salesáni při svých ústavech v této době (1934) přes 5000. Misionářům salesiánským je svěřeno 17 misijních území v rozloze 3 milionů čtverečních kilometrů. Misionářů salesiánských je na 1200.

Spolupracovníků salesiánských se čítá na půl druhého milionu a organizace bývalých žáků salesiánských má členstva na půl čtvrta milionu.

Podobno jest království nebeské zrnu hořčičnému, kteréž vzav člověk jeden, zasel na poli svém; ono je sice nejmenší mezi všemi semeny, ale když vzroste, větší jest než byliny a stává se stromem, takže ptáci nebeští přilétají a bydlí v ratolestech jeho. (Mat. 13, 31.)

KONEC

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

JAN VYHLÍDAL:

LEGENDA O PŮVODU HANÁKŮ

(Dokončení ze str. 5)

sim ich, oděléte mně tó hobo věči, det' bech se neobránila možovi, šak ste viděl, jak si na vás za všecko dobry ten prvni trófal."

"No, máš pravdu," řekl Petr, "stane se vám po vůli."

A tak svatý Petr už ne tak vesele dokonával dílo. Když všichni stáli hotovi kolem něho, dal každému muži ženu a požehnal všem. Pak je vypravil do kraje. Jedněm ukázal cestu k Vyškovu — mezi nimi byl ten první hrubián — odtud mnozí na Vyškovsku jsou prý drzí a hrubí vůči kněžím —, jiné poslal k Prostějovu, Olomouci, Litovli, Štemberku, Hranicím, Přerovu a ostatní k Tovačovu, Kojetínu, Hulínu, Kroměříži, Bystřici a Holešovu a těm nepodárkům řekl: "Vy zůstaňte tady pod hruškou, vystavte si z vepřovic grunty, zemi máte dobrou, toť se brzo zotavíte a budete jak ti ostatní." Stalo se tak. Nepodárci vystavěli dědinu, jež byla ukryta jako v nějakém hliníku, protože svatý Petr mnoho hlíny na první obyvatele Haná vypotřeboval. Ves tato byla za válek rozbořena a nedaleko ní stojí nyní nová osada N...., však kdo jede vlakem z Vyškova do Kojetína, na levé straně ji může vidět.

Když se první obyvatelé Haná rozcházeli, Petr hledě za nimi sám pro sebe pronesl hlasitá slova: "Pěkně se mi podařili, není jim hana."

Opozdivší se ženy zaslechly jenom poslední slovo "hana", a kterási z nich podotkla: "Ta zem pré se menoje Haná, a me dež na ni máme bévat, bodeme mět myno — Hanáci."

Takový jest prý původ Hanáků.

Ze statistik FBI o zločinnosti v USA v roce 1976

Washington. — Policie FBI právě uveřejnila statistiky o zločinnosti ve Spojených státech v roce 1976 — tedy po 200 letech americké svobody. V tom roce bylo ve Spojených státech spácháno celkem 11.3 milionu vážných zločinů — (vražd, znásilnění, vloupání, přepadení, krádeží a krádeží aut) — což bylo pouze o jedno procento více než v roce 1975.

V celé zemi bylo spácháno 18,780 vražd — (o 8 procent méně než v roce 1975). — Přitom bylo užito střelných zbraní v 64 procentech případů. Ztotožněno a zatčeno bylo 79 procent pachatelů vražd; (21% jich prozatím trestnému zákonu uniká). Z těch 79% dopadených zločinců jich však bylo odsouzeno pouze 48 procent! — Na povážen ou je, že celých 27 procent vrahů bylo příbuznými své oběti a dalších 54 procent vrahů bylo se svými obětmi obeznámeno; **pouze 19 procent** vrahů bylo náhodných, kteří svou oběť neznali.

Muži spáchali v roce 1976 plných 84 procent všech vážných zločinů a rovněž 84 procent všech vražd. Ženy jich spáchaly 16%. Dále 72 procent zatčených pachatelů vážných zločinů a 45 procent vrahů byli běloši; 25 procent zatčených pachatelů vážných zločinů a 55 procent vrahů byli černoši. Bělošští vrahové zavraždili 4,454 bělochů, 199 černochů a 17 lidí jiných ras; černošští vrahové zavraždili 5,412 černochů, 453 bělochů a 70 lidí jiných ras. Oběti vrahů jsou tedy ve velké většině případů lidé jejich rasy.

V Chicagu se v posledních dvou letech zločinnost poněkud snížila. Chicago vůbec není nejzločinnějším americkým městem, jak se často myslí; ze 12 největších U.S. velkoměst jich 9 má větší zločinnost než Chicago: Boston, Baltimore, Dallas, Detroit, Houston, Los Angeles, New York a San Francisco. Nižší zločinnost byla zjištěna ve Washingtoně, v Minneapolis a ve Filadelfii. Pouze ve čtyřech velkoměstech však bylo spácháno poměrně méně vražd než v Chicagu: v Detroitu, v Dallasu, v Houstonu a v New Yorku.

HLEDÁ

KRAJAN na penzi, nekuřák, hledá v teplé krajině (Florida nebo Arkansas) pro zimní pobyt na několik měsíců pokoj s příslušenstvím k malému vaření. Mám slabé srdce, hledám klidné okolí, blíže vody vítáno.

Napište krásky popis a cenu do administrace tohoto listu na značku "CK 33". — Spěchá.

VOICE OF THE NATION

CZECH GOVERNMENT TREATS 'RIGHTS' AS 'PRIVILEGES,' CONGRESSMAN EILBERG REPORTS

(Conclusion from last issue)

U.S. Human Rights Policy

In discussions on the U.S. policy on human rights, Mr. Hanzelka was "pleasantly surprised" by the position the U.S. has taken on human rights; he and others had felt for a long time that the West was following a policy of appeasement, and he concludes that the change of direction is a change in the "moral and philosophical view of the West" and he welcomes it.

He added, however, that the U.S. must be careful in its method of promoting human rights (and he drew an analogy like sitting on the edge of a chair and not wanting the U.S. to pull it out from under us). He stated the U.S. must be careful and cautious in its approach to the East on this issue. He welcomes the emphasis of the Carter Administration on this issue, but adds that the U.S. must proceed in a deliberate manner which considers both the short and long term goals. Mr. Hanzelka expressed his opinion that Helsinki gave the Western countries the right to intervene in human rights violation cases; however "we must come to the reality that we must muster through with all limited resources" and recognize that we may not receive the support of the West at every juncture.

Czech - Soviet Relations

Mr. Hanzelka went on to discuss the relationship of Czechoslovakia with the Soviet Union. He indicated that the destiny of Czechoslovakia was decided by the Soviets, and that it is more than "influence" on the part o fthe Soviets — it is to tal domination or control — "it is not concessions, it is obeyance." In effect, "we have a full interdependence on the Soviet Union." He stated, however, that there are those who think the Soviets are "good for us" because they are the "protector of peace, the guarantor of our standard of life."

Human Rights

Chapter 2 of the Czech Constitution sets for the rights guaranteed the people, but according to Mr. Hanzelka these rights are "turned into a privilege." For example, in his experience of gaining publication of his books, Mr. Hanzelka stated that he has the "fundamental right to publish my books but one phone call and I can't publish."

It was Charter 77's purpose to advise the public as to the rights guaranteed by national and international laws. It was not designed to be a "movement" and it was only translated into a dynamic concept as the result of the "unbelievable hysteria" of the government following its publication. As a direct result of these "repressive measures" the public now has become familiar with the contents of the document. He described the harassment and repressive tactics as more "refined and sophisticated" than during the "brutal" Stalin period. He referred to Charter 77 as a "quiet, legal, insistent affair," which should concentrate on presenting facts not only daily activities.

In discussing official statements, Mr. Hanzelka observed, that we should not believe that discrimination does not exist in Czechoslovakia, it is a "full lie," and the West does not understand that everything is controlled.

On the subject of religious freedom, Mr. Hanzelka commented that the priests must have state consent if they want to practice religion, and that they will not advance their careers by practicing in the "regular fashion." He emphasized that this was inconsistent with the nature of religion and socialist doctrine. In order to keep the church as a viable institution, the leadership will make some compromises, but in reality the only people who practice their religion are the peasants — there are no high-level government officials attending church.

He also noted that political prosecutions are a frequent occurrence and such tactics (which are different from the Stalin era in that they do not involve physical torture) have resulted in two persons revoking their signature of Charter 77.

Socialist System

The recent history of Czechoslovakia had a profound effect on the Czech people. The "nation was mentally decapitated" and the rest of the world "ignored the situation" — this has fundamentally influenced their links with the rest of the world. Mr. Hanzelka expressed his views that "human potential is being wasted," and that there is no incentive for productivity or resourcefulness. He stated that many people hate the system because the system leads to "mental and moral demolition."

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

THE LABOR REFORM ACT OF 1977

One of the most controversial bills now before Congress is known as the "Labor Reform Act of 1977", which is Senate Bill 1883 and House Bill 8410. Senator Williams, in introducing S 1883, said:

"The Labor Reform Act of 1977, which I will introduce today, reflects both my views and those of the Administration on this important issue of public policy."

What does this new Labor Reform Act of 1977 really do? Well, in the first place, it carries several amendments which would make it more difficult for an employer and-or the employees to oppose unionizing of a business.

According to one amendment if an employer was certified by the Labor Board to be utilizing an "unfair labor practice" the U.S. government would be required to give that employer no contracts for a period of three years. An industry which has survived chiefly by working on government contracts could actually be destroyed.

Another amendment provides that an employer who is judged by the Labor Board to be guilty of an unfair labor practice which might result in a strike or which might result in the loss of labor, could be required to pay the employees double pay for whatever time they were out of work and until such time as a satisfactory labor union contract became effective. If the strike were a very short one, this might not be too damaging, but if a long one, it could actually break a company financially.

What is the attitude of employers toward this Labor Reform Act of 1977?

Well, many of them wouldn't worry about the amendments that speed-up the required time for organizing or the time for acting on complaints made by a labor union but most employers do object to the severe penalties provided by these two amendments. They would be very hard for industry to live with, and could be ruinous.

Consequently, this will no doubt be a very controversial bill, attracting nationwide attention.

Labor unions, in their attempt to get 14(b) out of the Taft-Hartley Act, did not succeed. In their attempt to get approval for Common Situs, they likewise failed. Consequently, a very strong labor union drive for the current Reform Labor Act is planned. The unions collect from their members in dues about $1.3 billion a year. In addition to this, the AFL-CIO has collected a special fund from its members of $900,000 to be used in support of this measure.

Were labor unions and employers working together in wholehearted cooperation, productivity would probably go up by 20 per cent. Then America would win back the markets she has lost to foreign producers, prices could go down a bit, business would expand, more jobs could be made and we would tend to whip the depression, the inflation and the unemployment.

Anything you can all do to help improve understanding, cooperation and goodwill between the two would be a great favor to all Americans and to the survival of our nation.

Visiting Prelates Baptize Infants in Budapest

By MSGR. JOHN. P FOLEY

BUDAPEST, Hungary — Cardinal Krol and Cincinnati's Archbishop Joseph L. Bernardin, president of the National Conference of Catholic Bishops (NCCB), joined Hungarian primate Laszlo Cardinal Ledai of Esztergom in ceremonies in St. Stephen's Basilica in Budapest (Sept. 25) for the Baptism of 60 infants.

The American prelates, who were visiting Hungary as the guests of Cardinal Lekai, joined the primate in a concelebrated Mass for a standing-room-only congregation of more than 3,000 in Budapest's largest church.

Announcement of the baptismal liturgy had been made only to new parents, who sat with their infants in three circles under the basilica's great central dome to enable the three prelates to move among them for the baptismal cerèmonies. The crowd for the Mass was so great, however, that hundreds had to stand outside the basilica doors, where they applauded the prelates' entrance and departure for th two-hour ceremony.

Recalling that Cardinal Ledai had attended the 41st International Eucharistic Congress in Philadelphia last year, Cardinal Krol, as homilist of the Mass, stated:

"Though we may be divided by time and space, by geographic, cultural and language barriers, by vocation and profession, we are not divided, we are one, we are united in the Body of Christ."

Recalling the exhortation of St. Paul, "Live a life worthy of the calling you have received," Cardinal Krol said:

"Those who receive the sacrament of Baptism solemnly commit themselves through their parents and godparents to live the life of Christ, to live according to His teachings and the truths of His Gospel, the Gospel of love."

"It is for this reason," Cardinal Krol continued, "that we appeal urgently to the parents as the primary educators and to godparents, who today pledge to support the role of the parents, to be fully aware of their responsibility to nourish the divine life within their children."

"The Church does indeed teach the Gospel, religion, catechism," Cardinal Krol told the congregation in the capital city of a nation in which only eight Catholic schools are permitted to exist, "but the first responsibility rests with the parents and godparents. They should not fail in their duty to the spiritual and immortal life of the souls of their children."

Asking prayers for Pope Paul on the eve of the Pontiff's 80th birthday and for himself in anticipation of the 25th anniversary of his consecration as a bishop on the feast of St. Stephen, Cardinal Krol said he prayed that the faith of the Hungarian people might be strengthened, "that their hope will help them endure and that their charity may increasingly embrace all the members of the one Body of Christ and all the members of the human family."

Recalling that he and Archbishop Bernardin had visited several museums and had seen treasures of Hungarian art, Cardinal Krol concluded, "You, the people of Hungary, are this nation's greatest treasure. We admire you, we embrace you, we love you, we thank God for you."

CZECH MASS
EVERY SUNDAY
at St. Procopius
in Chicago,
at 10:30 A.M.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

FIRST SLAVIC STUDIES WORKSHOP IN AMERICA

A Series of Five Articles
By Clarke Thomas
Associate Editor, The Pittsburgh Post-Gazette

Slavic Article No. V

What lies ahead for Slavic Studies in American education?

That was a major topic of interest at the Slavic Studies Workshop held Nov. 4, 1976, at the University of Pittsburgh, with John P. Wisniewski of Pittsburgh as chairman. The workshop, for which 200 were expected, attracted more than 300 persons, demonstrating the great interest in the subject.

Speakers and panels covered such subjects as the image of the Slav in American high schools and colleges; that image in the news media; educational resources and teacher training in American Slav culture; continuity of Slavic Studies in American high schools, colleges and universities; and government support for Slavic Studies.

Out of this came numerous signposts for the future of Slavic Studies.

The inerest in Slavic Studies defnitely is on the rise. From eight Soviet and East European Area Studies Centers in the early years of the National Defense Education Act, the number of these federally-funded programs has risen to 13.

And such institutions as the University of Pittsburgh are expanding their offerings. A student for the first time in the 1976-77 school year could major in Polish or take a course in Ukrainian. The Slavic Languages and Literatures Department has added several courses in "Masterpieces in Slavic Literature" for freshmen and sophomores. It has fashioned such courses as "War and prison camp literature in Slavic countries," "Marriage and the family in Slavic literatures," and "The peasant experience as found in Slavic literary works."

Ethnic studies courses such as "Slavic culture in the New World" offer a student a chance to do a paper on his or her own ethnic background, plus a second paper to compare with someone else's heritage. The department has broadened its offerings to appeal to students with different interests — women's studies, film courses and the like.

Dr. Jane Harris, department head, said, "We constantly are searching to find out what will interest students, and we utilize our staff, changing assignments around, to achieve that."

The result has been that enrollments in Slavic courses offered have increased from 30 to 60 per cent, depending upon the offering.

To be sure, some persons in Slavic departments regard this as a watering down of the traditional courses.

The paradox facing Slavic Studies now seems to be this: More interest and more government money are available than ever; but cutbacks in education, particularly at the high school level, because of a dwindling pupil population, may make it more difficult than ever either to add ethnic courses or to get them included in such offerings as social studies.

Moreover, Slavic studies courses are not attracting students in sufficient numbers to convince school administrators that they can be justified. Partly this is because of the dropping of foreign language requirements, but also because of the dwindling school-age populatiion.

What can be done about it?

Dr. Harris said that Pitt plans smaller workshops to develop material for schools: "At the Slavic Studies Workshop we found out that a variety of people are interested in teaching language. We found librarians who want to develop ethnic materials for their schools. Also, some people teaching world history and world cultures are concerned that perhaps too much attention is being given to the Third world countries, so that Europe has been cut to the bone, especially Eastern Europe. We will have to work out different approaches for each of these groups. That's what I mean by the necessity to hold smaller, more specific workshops."

Note: A workshop panelist, Mrs. Mary Lou Ellena (a high school speech instructor) said high school materials on ethnic studies tended to be too philosophical and too esoteric. George Lusic of the Pitt faculty said he knew of only one book designed for high school students, one recently written by Byron Kuropas (President Ford's adviser on ethnic affairs) on Ukrainians in America, published by the University of Minnesota.

Dr. Leon Twarog, Director of the Center for Slavic and East European Studies at Ohio State University, suggested ethnic groups fund undergraduate chairs, rather than graduate research chairs, "so that a greater number of students would be served and there would be continuity in teaching language, history, literature, and culture. We'll be trying this at Ohio State."

The way was shown by the Ukrainians at the graduate level in funding three professorial chairs at Harvard University and also a Ukrainian Research Center there. "That's the ways of the future if ethnic groups want to establish themselves; they must furnish money in a permanent way."

Whether a nationality group goes the graduate school route as the Ukrainians did, or the undergraduate route which Dr. Twarog feels is more feasible now, the Ohio State administrator urged that ethnic groups in putting up money for a professional chair must bargain with the designated university to be sure it puts in a certain share of funds. There should be a provision that if the university cuts back too much, the ethnic group can pull out.

In terms of college curriculum, Dr. Harris said the need is to find out where the students' interests are. "We need materials and courses to handle the psychological and sociological interests — from the heart. So that a person can discover for himself or herself what ethnicity is, what Slavic is," she said. "There is a need to build self-confidence so that people know who they are, whom they represent, what they want. We have seen this work with Blacks and Jews and now with Slavs."

Career opportunities also need attention. But Dr. Harris said, "I don't want to overemphasize this. One shouldn't be directed only to a career. That is, one shouldn't take the Slavic Studies only with that in mind. We should be educated to use our leisure time, something where Slavic Studies can give us something to pursue for the whole of our lives and to pass on to our children."

Finally, Dr. Harris said, there is a need to develop ways to teach Slavic languages, literatures, and culture to non-Slavs. "In most comparative literature courses, there will be almost nothing Slavic. Occasionally Dostoevsky or Tolstoy will be included. But even educated people do not know of the depth and richness of Slavic literature."

She continued, "And I'm not just talking about the literature of the past. How many people know about the fantastically marvelous Polish contemporary literature, especially in theater and in the theater of the absurd? It's almost never mentioned in studying 20th century literature. Yet this is clearly front-edge in today's European literature."

Out of all such efforts should come tolerance and understanding, Dr. Harris stressed. Non-Slavs can come to understand and appreciate and value the Slavic contributions to our world, and young people of Slavic descent can come to value the experiences of their parents and immigrant forebears and to be proud of what that added to the total American experience.

This same theme was stressed at the Slavic Studies Workshop by some of the teachers on the panels.

Larry Osley, a social studies instructor in the Pittsburgh Public Schools, first eloquently described his upbringing in a Slovak home. Then in discussing the future of Slavic Studies in the high schools, he said:

"We aren't interested in waving the flag for any one group. As a teacher, I am not interested in promoting Slavic, Italian, German or black awareness **unless** it directly contributes to that student's own awareness of self. You cant' make it in meeting with new and strange and different people unless you know where you are coming from.

"But any attempt to push for a specific cultural awareness, such as a Slavic awareness, can only be brought in within the confines of an overall ethnic studies course which pushes for an awareness of the many diverse cultures within our society. That's why a push for Slavic studies is needed **within** an overall ethnic studies program," Osley affirmed.

John P. Wisniewski of Pittsburgh, coordinator of the Slavic Studies Workshop, said the primary objectives were to promote and expand Slavic Studies in the public high schools and colleges, particularly in Western Pennsylvania.

However, two other objectives have developed from the Workshop:

ONE — Endowment of a Slavic Chair, that is, a professorship of Slavic Studies.

TWO — A center for Slavic Studies to be established at the University of Pittsburgh.

"It is fitting that Western Pennsylvania serve as the focal point for the preservation of Slavic Studies in America," Wisniewski said. "Pittsburgh, Allegheny County and Western Pennsylvania possess the largest concentration of Slavs in the United States and Canada."

Many industries in Western Pennsylvania now engaged in international commerce found their beginnings in this area, such as steel, aluminum, Westinghouse Electric and Westinghouse Airbrake. "And it is a well-known fact that pioneer employees included many of Slavic descent."

This region also was the birthplace of such labor unions as the United Steel Workers of America, Wisniewski noted. Such fraternal organizations as the Croatian Fraternal Union, Polish Falcons of America, the National Slovak Society and the Serbian National Federation maintain their headquarters in Pittsburgh.

"So it is only fitting that the promotion of Slavic Studies within the public high schools, colleges and universities be developed and expanded in this region of America to establish a Slavic Professorship and a Center for Slavic Studies at the University of Pittsburgh. These programs and courses can be developed and expanded to enable students to qualify for career opportunities in the areas of Slavic and ethnic studies."

Wisniewski concludes: "This will also make an indelible imprint in the sands of time to sustain the Slavs' rightful place in American ethnic history, culture and education as well as their contribution to science, industry, commerce and literature."

(End of Series.)

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski

CHICAGO, ILLINOIS 60623

277-8500